

Sendairamverket för katastrofriskreducering 2015-2030

Innehållsförteckning

Förord	5
Sendairamverket för katastrofriskreducering	7
Index	32
Översikt	43

FÖRORD

Sendairamverket för katastrofriskreducering 2015-2030 antogs vid FN:s tredje världskonferens i Sendai, Japan, den 18 mars 2015. Det är resultatet av de samråd med berörda aktörer som inleddes i mars 2012 och mellanstatliga förhandlingar som ägt rum mellan juli 2014 och mars 2015, med stöd av FN:s kontor för katastrofriskreducering på begäran av FN:s generalförsamling.

Sendairamverket är det ramverk som följer på Hyogoramverket (Hyogo Framework for Action 2005-2015 Building the Resilience of Nations and Communities to Disasters, nedan kallat HFA). HFA utformades för att ge ytterligare drivkraft till det globala arbetet under det internationella ramverket från 1989 (International Framework for Action for the International Decade for Natural Disaster Reduction) och Yokohamastrategin från 1994 (The Yokohama Strategy for a Safer World: Guidelines for Natural Disaster Prevention, Preparedness and Mitigation and its Plan of Action) samt 1999 års internationella strategi för katastrofreducering (International Strategy for Disaster Reduction).

Sendairamverket bygger på element som ska säkra kontinuitet med det arbete som staterna och andra berörda aktörer har utfört under HFA och inför en rad nyheter som diskuterats under samråd och förhandlingar. Många kommentatorer har identifierat att de viktigaste ändringarna är en starkare tonvikt på riskhanteringen i stället för på katastrofhantering, definitionen av sju globala mål, reduktion av risk som förväntat resultat, en målsättning inriktad på förebyggande av nya risker, reduktion av befintliga risker och stärkande av resiliens, samt en uppsättning vägledande principer, däribland staternas primära ansvar för att förebygga och minska risker, vikten av att engagera hela samhället och alla statliga institutioner. Dessutom har omfattningen av katastrofriskreducering breddats väsentligt till att fokusera på både naturliga och oavsiktliga människoskapade hot och tillhörande miljömässiga, tekniska och biologiska risker. Hälsoresiliens främjas starkt i hela ramverket.

Sendairamverket lägger också vikt vid följande: behovet av en bättre förståelse för risker i alla dimensioner av exponering och sårbarhet samt riskernas karaktär; stärkta styrinstrument för hantering av risker på alla nivåer däribland nationella plattformar; tydliga strukturer för ansvarsutkrävande i samband med riskhantering; beredskap för att inom ramen för ett stärkt internationellt samarbete bygga upp säkrare byggnader och infrastrukturer i samhället erkännande av berörda aktörer och deras roller; mobilisering av riskkänsliga investeringar för att undvika skapandet av nya risker; resiliens hos hälso- och sjukvårdsinrättningar, kulturarv och arbetsplatser; starkare internationellt samarbete och globala partnerskap, samt givarpolitik och givarprogram som är riskinformerade, däribland finansiellt stöd och lån från internationella finansiella institutioner. Ramverket framhåller också tydligt den globala plattformen för katastrofriskreducering och de regionala plattformarna för katastrofriskreducering som mekanismer för harmonisering och integrering mellan agendor, övervakning och periodiska översyner till stöd för FN:s förvaltningsorgan.

UNISDR har fått i uppgift att stödja genomförandet, uppföljningen och översynen av Sendairamverket.

Margareta Wahlström

Förenta nationernas särskilde representant för
generalsekreteraren för katastrofriskreducering

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ansvarar för den svenska översättningen av
Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030

maj 2017

Sendairamverket för katastrofriskreducering 2015-2030

Innehåll

I. Inledning	8
II. Förväntade resultat och mål	11
III. Vägledande principer	13
IV. Prioriterade fokusområden	14
Prioritering 1: Uppnå en god förståelse för katastrofrisker	15
Prioritering 2: Stärka förvaltningars förmåga att ta ansvar för katastrofriskreducering (disaster risk governance)	18
Prioritering 3: Investeringar i katastrofriskreducering för att skapa resiliens	20
Prioritering 4: Vidta relevanta förberedande åtgärder för en bättre återhämtning, rehabilitering och återuppbyggnad ("build back better")	23
V. De berörda aktörernas roll	25
VI. Internationellt samarbete och globala partnerskap	27

I. Inledning

1. Sendairamverket för katastrofriskreducering 2015–2030 antogs vid Förenta Nationernas tredje världskonferens om katastrofriskreducering, som hölls den 14 till 18 mars 2015 i Sendai i Miyagi i Japan. Konferensen representerade ett unikt tillfälle för länderna att:

- (a) anta ett kortfattat, fokuserat, framåtblickande och handlingsorienterat ramverk för katastrofriskreducering efter 2015,
- (b) slutföra bedömningen och översynen av genomförandet av Hyogo Framework for Action 2005–2015: Building the Resilience of Nations and Communities to Disasters¹ (HFA)
- (c) beakta den erfarenhet som samlats genom de regionala² och nationella strategierna, institutionerna och planerna för katastrofriskreducering och rekommendationerna från dessa, liksom de regionala överenskommelser som är relevanta för genomförandet av HFA,
- (d) identifiera samarbetsmetoder grundade på åtagandena att genomföra ett ramverk för katastrofriskreducering efter 2015,
- (e) fastställa metoder för periodisk översyn av genomförandet av ramverket för katastrofriskreducering efter 2015.

2. Under världskonferensen upprepade staterna också sitt åtagande att ta itu med katastrofriskreducering och uppbyggnad av resiliens³ mot katastrofer med en starkt känsla av angelägenhet i samband med hållbar utveckling och avskaffande av fattigdom, samt att på lämpligt sätt integrera såväl katastrofriskreducering som uppbyggnad av resiliens i sina policyer, planer, program och budgetar på alla nivåer och att beakta bådadera inom de relevanta ramverken.

Hyogoramverket – inhämtade lärdomar, identifierade luckor och framtida utmaningar

3. Sedan antagandet av HFA år 2005 har framsteg gjorts i fråga om att reducera risker på lokal, nationell, regional och global nivå, av länder och andra relevanta berörda aktörer, vilket har lett till en minskad dödlighet i samband med vissa hot⁴. Framstegen har dokumenterats i olika nationella och regionala framstegsrapporter om genomförandet av HFA och i andra globala rapporter. Katastrofriskreducering är en kostnadseffektiv investering för att förebygga framtida förluster. Effektiv riskhantering bidrar till en hållbar utveckling. Länderna har ökat sin förmåga i fråga om riskhantering. Internationella mekanismer för strategisk rådgivning, samordning och utveckling av

¹ A/CONF.206/6 och Corr.1, kap. I, resolution 2.

² Regional syftar i denna text på makroregioner, som kan bestå av flera länder.

³ Resiliens: *förmågan hos ett system eller samhälle som exponeras för hot att snabbt och effektivt motstå, absorbera, hantera, anpassa sig till, omvandla och återhämta sig från effekterna av ett hot, bland annat genom att kunna skydda och återställa grundläggande centrala strukturer och funktioner*, Förenta nationernas kontor för katastrofriskreducering (UNISDR), "2009 UNISDR Terminology on Disaster Risk Reduction", Genève, maj 2009 (<http://www.unisdr.org/we/inform/terminology>).

⁴ Hot definieras i HFA som *en process, ett fenomen eller en mänsklig aktivitet som kan orsaka dödsfall, skador eller andra hälsoproblem, skador på egendom, sociala eller ekonomiska störningar eller miljöförstöring. Hot kan innefatta latenta omständigheter som kan utgöra framtida risker och kan ha olika ursprung: naturhändelser (geologiska, hydrometeorologiska och biologiska) eller framkallas av mänskliga processer (miljöförstöring och tekniska risker)*.

partnerskap för katastrofriskreducering, som den globala plattformen för katastrofriskreducering och de regionala plattformarna för katastrofriskreducering, liksom andra relevanta internationella och regionala samarbetsforum, har varit centrala för utvecklingen av policyer och strategier och för att föra fram kunskaper och ömsesidigt lärande. HFA varit ett viktigt övergripande instrument för att öka medvetenheten hos allmänhet och institutioner, generera politiska åtaganden och fokusera och katalysera handling hos många berörda aktörer på olika nivåer.

4. Under samma tioårsperiod har dock katastrofer fortsatt att orsaka stora förluster, och påverka människors, samhällens och länders välbefinnande och säkerhet. Över 700 000 människor har mist livet, över 1,4 miljoner har skadats och omkring 23 miljoner har blivit hemlösa till följd av katastrofer. Sammantaget har över 1,5 miljarder människor drabbats av katastrofer på olika sätt, och kvinnor, barn och människor i särskilt sårbara situationer drabbas oproportionerligt hårt. Den sammanlagda ekonomiska förlusten var över 1,3 biljoner US-dollar. Mellan 2008 och 2012 tvingades dessutom 144 miljoner människor flytta på grund av katastrofer. Katastrof är ett väsentligt hinder för framstegen mot en hållbar utveckling, och många typer av katastrofer förvärras av klimatförändringen och blir allt mer frekventa och intensiva. Det finns bevis som tyder på att människors och egendomars exponering i alla länder har ökat snabbare än sårbarhetens har minskat. Det skapar nya risker och en stadig ökning av de katastrofrelaterade förlusterna, vilket får betydande ekonomiska, sociala, hälsorelaterade, kulturella och miljömässiga påföljder på kort, medellång och lång sikt, särskilt på lokal nivå och samhällsnivå. Återkommande småskaliga katastrofer och långsamma katastrofer drabbar särskilt samhällen, hushåll och små och medelstora företag, som står för en stor procentandel av förlusterna. Alla länder, och särskilt utvecklingsländer, där dödligheten och de ekonomiska förlusterna i samband med katastrofer är oproportionerligt mycket högre, ställs inför en ökad risk för möjliga dolda kostnader och svårigheter att uppfylla sina finansiella och andra skyldigheter.

5. Det är bråttom och nödvändigt att förutse, planera för och reducera riskerna för att skapa ett effektivare skydd för människor och samhällen, deras försörjning, hälsa, kulturarv, socioekonomiska tillgångar och ekosystem, för att på så sätt stärka deras resiliens.

6. Arbetet för att minska exponering och sårbarhet och därmed förebygga att nya risker uppstår behöver stärkas på alla nivåer och det behövs tydliga strukturer för ansvarsutkrävande. Det krävs mer fokuserade insatser för att hantera riskernas underliggande drivkrafter, såsom konsekvenserna av fattigdom och ojämlikhet, klimatförändringar och klimatvariationer, oplanerad och snabb urbanisering, bristfällig fysisk planering och bidragande faktorer som demografiska förändringar, svaga institutionella arrangemang, policyer som inte är riskinformerade, bristfällig reglering och avsaknad av incitament för privata investeringar i katastrofriskreducering, komplexa leveranskedjor, begränsad tillgång till teknik, ohållbar användning av naturresurser, försämrade ekosystem, pandemier och epidemier. Det är dessutom nödvändigt att fortsätta stärka en god samhällsstyrning när det gäller strategier för katastrofriskreducering på nationell, regional och global nivå och att förbättra beredskapen och den nationella samordningen av katastrofinsatser, rehabilitering och återuppbyggnad. Under återhämtnings- och återuppbyggnadsfaserna efter en katastrof är det också viktigt att tillämpa principen "build back better", uppbackad av ett starkt internationellt samarbete.

⁵ Sårbarhet definieras i HFA som *de förhållanden som avgörs av fysiska, sociala, ekonomiska och miljömässiga faktorer eller processer som ökar sannolikheten för att en individ, ett samhälle, tillgångar eller system ska påverkas negativt av hot.*

7. Det krävs bredare och mer personcentrerade förebyggande angreppssätt mot risker. Praxis för katastrofriskreducering måste vara inriktad på flera risker och flera sektorer, och den måste vara inkluderande och tillgänglig för att kunna vara effektiv och ändamålsenlig. Regeringarna har en ledande, lagstiftande och samordnade roll, och måste söka samarbete med de relevanta berörda aktörerna, däribland kvinnor, barn och ungdomar, personer med funktionsnedsättningar, fattiga, migranter, ursprungsfolk, frivilligarbetare, olika yrkeskåror och äldre vid utformningen och genomförandet av policyer, planer och standarder. Den offentliga sektorn, den privata sektorn och det civila samhällets organisationer, liksom den akademiska världen och vetenskaps- och forskningsinstitutioner, måste gå samman och skapa samarbetsmöjligheter, och företagen måste integrera riskhantering i sina ledningsrutiner.

8. Internationella, regionala, subregionala och gränsöverskridande samarbeten är och förblir centrala för att stötta de ansträngningar som stater, nationella och lokala myndigheter samt samhällen och företag gör för att reducera risken. Befintliga mekanismer kan behöva förstärkas för att kunna ge effektivt stöd och bidra till en effektivare tillämpning. Utvecklingsländer, särskilt de minst utvecklade länderna, små önationer under utveckling, kustlösa utvecklingsländer och vissa länder i Afrika, liksom medelinkomstländer med specifika utmaningar, behöver särskild uppmärksamhet och särskilt stöd för att stärka de inhemska resurserna och den nationella förmågan genom bilaterala och multilaterala kanaler, för att snabbt säkerställa adekvata och hållbara genomförandemedel till kapacitetsuppbyggnad, finansiellt och tekniskt bistånd och tekniköverföring, i enlighet med internationella åtaganden.

9. HFA har på ett övergripande sätt tillhandahållit viktig vägledning för ansträngningarna att reducera risker och bidragit till framstegen mot uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen. Genomförandet av detta ramverk har dock satt ljuset på brister när det gäller att ta itu med underliggande riskfaktorer, målformulering och åtgärdsprioritering,⁶ behovet att främja katastrofresiliens på alla nivåer och garantera adekvata medel för genomförande. Bristerna visar att det behövs ett handlingsorienterat ramverk som regeringar och berörda aktörer kan genomföra på ett stödjande och kompletterande sätt, och som bidrar till att identifiera risker som måste hanteras och riktar investeringarna för att öka resiliensen.

10. Tio år efter antagandet av HFA fortsätter katastrofer att undergräva ansträngningarna för en hållbar utveckling.

11. De mellanstatliga förhandlingarna om utvecklingsagendan efter 2015, utvecklingsfinansiering, klimatförändringar och katastrofriskreducering ger det internationella samfundet en unik möjlighet att stärka samstämmigheten mellan politik, institutioner, mål, indikatorer och system som mäter genomförandet, samtidigt som alla parter respektive mandat respekteras. Att på ett lämpligt sätt skapa trovärdiga kopplingar mellan dessa processer kommer att bidra till att bygga upp resiliens och till att uppnå det globala målet att avskaffa fattigdom.

⁶ Prioriteringarna i HFA för 2005–2015 är följande: (1) Se till att katastrofriskreducering är en nationell och lokal prioritet med en stark institutionell bas för genomförande; (2) Identifiera, bedöma och övervaka katastrofrisker samt förbättra systemen för tidig varning; (3) Använda kunskap, innovation och utbildning för att bygga en kultur med säkerhet och resiliens på alla nivåer; (4) Minimera de underliggande riskfaktorerna; (5) Stärka katastrofberedskapen för effektiva insatser på alla nivåer.

12. I slutdokumentet från FN:s konferens om hållbar utveckling 2012, med rubriken "The future we want",⁷ uppmanas länderna att ta itu med katastrofriskreducering och uppbyggnad av resiliens mot katastrofer med en starkt känsla av angelägenhet i samband med hållbar utveckling och avskaffande av fattigdom, och att på lämpligt sätt integrera detta arbete på alla nivåer. Vid konferensen bekräftades också alla principer i Riodeklarationen om miljö och utveckling.⁸

13. Att hantera klimatförändringar som en av drivkrafterna bakom riskerna, och samtidigt respektera mandatet för FN:s ramkonvention om klimatförändring,⁹ utgör en möjlighet att reducera katastrofriskerna på ett meningsfullt och konsekvent sätt genom de sammanlänkade mellanstatliga processerna.

14. För att reducera riskerna är det därför nödvändigt att hantera befintliga utmaningar och förbereda sig för kommande, genom att fokusera på att övervaka, bedöma och förstå risker samt dela information om riskerna och om hur de uppstår; att stärka styrinstrumenten för hantering av risker på alla nivåer (*disaster risk governance*) och stärka samordningen mellan och inom relevanta institutioner och sektorer samt involvera berörda aktörer på lämpliga nivåer fullt ut och på ett meningsfullt sätt; investera i den ekonomiska, sociala, hälsorelaterade, kulturella och utbildningsrelaterade resiliensen hos människor, samhällen, länder och miljö, inte minst genom teknik och forskning; samt stärka allriskvarningssystem, beredskap, insatser, återhämtning, rehabilitering och återuppbyggnad. Nationella åtgärder och nationell förmåga måste kompletteras genom ett förstärkt samarbete mellan utvecklade länder och utvecklingsländer och mellan stater och internationella organisationer.

15. Det här ramverket ska omfatta både små- och storskaliga, frekventa och icke frekventa, plötsliga och långsamma katastrofer, som har orsakats av naturliga och oavsiktliga människoskapade hot, liksom tillhörande miljömässiga, tekniska och biologiska risker. Syftet är att ge vägledning för riskhantering som är inriktad på flera risker på alla nivåer liksom inom och över alla sektorer.

II. Förväntade resultat och mål

16. En del framsteg har gjorts i fråga om uppbyggnad av resiliens och reduktion av förluster och skador. Men för att åstadkomma en väsentlig katastrofriskreducering krävs uthållighet, med ett mer uttryckligt fokus på människors hälsa och försörjning, samt regelbunden uppföljning. Det här ramverket bygger vidare på HFA, och siktar på att under de kommande 15 åren uppnå följande resultat:

Väsentligt minska riskerna för katastrofer och förluster av liv, försörjning och hälsa samt av människors, företags, samhällens och nationers ekonomiska, fysiska, sociala, kulturella och miljömässiga tillgångar.

För att åstadkomma detta krävs starka åtaganden och ett starkt engagemang hos de politiska ledarna i alla länder på alla nivåer av genomförande och uppföljning av ramverket och vid inrättandet av den gynnsamma och stödjande miljö som krävs.

⁷ A/RES/66/288, bilaga.

⁸ Rapport från Förenta nationernas konferens för miljö och utveckling (UNCED) i Rio de Janeiro, 3–14 juni 1992, vol. I, Resolutioner antagna av konferensen (United Nations publication, Sales No. E.93.I.8 och corrigendum), resolution 1, bilaga I.

⁹ De klimatförändringsfrågor som nämns i detta ramverk faller under konventionsparternas befogenheter inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändring.

17. För att uppnå det förväntade resultatet måste följande mål eftersträvas:

Förebygga nya och minska befintliga risker genom att genomföra integrerade och inkluderande ekonomiska, strukturella, rättsliga, sociala, hälsorelaterade, kulturella, utbildningsrelaterade, miljömässiga, tekniska, politiska och institutionella åtgärder som kan förebygga och minska exponeringen och sårbarheten för katastrofer, öka beredskapen för insats och återhämtning och därmed stärka resiliensen.

För att uppnå detta mål krävs en förstärkning av utvecklingsländernas förmåga. Detta gäller särskilt de minst utvecklade länderna, små önationer under utveckling, kustlösa utvecklingsländer och vissa länder i Afrika, men också medelinkomstländer med specifika utmaningar. Det innefattar mobilisering av stöd via internationellt samarbete för att tillhandahålla genomförandemedel i enlighet med ländernas nationella prioriteringar.

18. För att ge stöd till bedömningen av de globala framstegen mot det här ramverkets resultat och mål, har man enats om sju globala mål. Målen kommer att mätas på global nivå och kompletteras med insatser för att utarbeta lämpliga indikatorer. Nationella delmål och indikatorer kommer att bidra till att uppfylla ramverkets resultat och mål. De sju globala målen är följande:

- (a) Väsentligt minska den globala dödligheten till följd av katastrofer, fram till 2030, med avsikt att minska det genomsnittliga antalet döda per 100 000 invånare under perioden 2020–2030 jämfört med 2005–2015.
- (b) Väsentligt minska antalet personer som drabbas av katastrofer fram till 2030, med avsikt att minska det globala genomsnittet per 100 000 invånare under perioden 2020–2030 jämfört med 2005–2015.¹⁰
- (c) Minska de direkta ekonomiska förlusterna i förhållande till den globala bruttonationalprodukten (BNP) fram till 2030.
- (d) Väsentligt minska skador på kritisk infrastruktur och störningar av grundläggande tjänster, bland annat hälso- och sjukvårdsinrättningar och utbildningsinstitutioner, till följd av katastrofer, genom att utveckla deras resiliens fram till 2030.
- (e) Väsentligt öka antalet länder med nationella och lokala strategier för katastrofriskreducering fram till 2020.
- (f) Väsentligt stärka det internationella samarbetet med utvecklingsländer genom adekvat och hållbart stöd för att komplettera deras nationella åtgärder för genomförandet av detta ramverk fram till 2030.
- (g) Väsentligt öka allmänhetens åtkomst och tillgång till allriskvarningssystem samt till information om riskbedömningar fram till 2030.

¹⁰ Kategorier av drabbade personer kommer att utarbetas under processen för arbetet post-Sendai som beslutats under konferensen.

III. Vägledande principer

19. Med utgångspunkt från de principer som anges i Yokohamastrategin (Yokohama Strategy for a Safer World: Guidelines for Natural Disaster Prevention, Preparedness and Mitigation and its Plan of Action)¹¹ och i HFA, ska genomförandet av detta ramverk vägledas av följande principer, med hänsyn tagen till nationella omständigheter och i överensstämmelse med såväl nationell lagstiftning som internationella förpliktelser och åtaganden.

- (a) Varje stat har det primära ansvaret för att förebygga och minska risker, bland annat genom internationellt, regionalt, subregionalt, gränsöverskridande och bilateralt samarbete. Katastrofriskreducering är en gemensam angelägenhet för alla stater. Utvecklingsstaternas förmåga att effektivt förbättra och genomföra nationella bestämmelser och åtgärder för katastrofriskreducering inom ramen för sina olika omständigheter kan stärkas ytterligare genom ett hållbart internationellt samarbete.
- (b) Katastrofriskreducering kräver att ansvaret delas mellan de centrala förvaltningarna och relevanta centrala myndigheter, sektorer och berörda aktörer, i den form som är lämplig för de nationella omständigheterna och regeringssystemen.
- (c) Hantering av risker syftar till att skydda människor och deras egendom, hälsa, försörjning och produktionstillgångar, liksom kulturella och miljömässiga tillgångar, samtidigt som alla mänskliga rättigheter, däribland rätten till utveckling, främjas och värnas.
- (d) Katastrofriskreducering kräver delaktighet från alla delar av samhället. Det krävs också ökat medinflytande och inkluderande, tillgänglig och icke-diskriminerande delaktighet, med särskilt uppmärksamhet riktad på människor som på ett oproportionerligt sätt drabbas av katastrofer, särskilt de fattigaste. All politik och praxis bör integrera ett perspektiv som beaktar genus, ålder, funktionsnedsättningar och kultur, och ledarskap bland kvinnor och ungdomar bör främjas. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att stärka medborgarnas organiserade frivilligarbete.
- (e) Katastrofriskreducering och -hantering är beroende av samordningsmekanismer inom och mellan olika sektorer och med berörda aktörer på alla nivåer. Det krävs fullt engagemang hos statens alla verkställande och lagstiftande institutioner på nationell och lokal nivå och en tydlig ansvarsfördelning mellan offentliga och privata aktörer, däribland näringslivet och den akademiska världen, för att säkerställa ömsesidigt uppsökande, partnerskap, komplementaritet när det gäller roller och tydliga strukturer för ansvarsutkrävande samt uppföljning.
- (f) Centrala myndigheter har en vägledande och samordnande roll, men det är också nödvändigt att ge de lokala myndigheterna och samhällena ökat medinflytande för att reducera risker, bland annat genom lämpliga resurser, incitament och beslutsbefogenheter.
- (g) Katastrofriskreducering kräver ett allriskbaserat angreppssätt och ett inkluderande, riskinformerat beslutsfattande som grundas på öppet utbyte och öppen förmedling av uppdelade data, bland annat i fråga om kön, ålder och funktionsnedsättningar, liksom på

¹¹ A/CONF.172/9, kap. I, resolution 1, bilaga I.

lättåtkomlig, uppdaterad, begriplig, vetenskapligt baserad, icke-känslig information om risker, som kompletteras av traditionella kunskaper.

- (h) Utveckling, stärkande och genomförande av relevanta policyer, planer, praxis och mekanismer måste syfta till samstämmighet, när så är lämpligt, mellan hållbar utveckling och agendor för tillväxt, livsmedelstrygghet, hälsa och säkerhet, klimatförändringar och klimatvariationer, miljöförvaltning och katastrofriskreducering. Katastrofriskreducering är av central betydelse för en hållbar utveckling.
- (i) Drivkrafterna bakom risker kan ha lokal, regional eller global räckvidd, medan riskerna har lokala och specifika särdrag som måste förstås för att man ska kunna bestämma vilka åtgärder som kan reducera risken.
- (j) Att ta itu med underliggande riskfaktorer med hjälp av riskinformerade offentliga och privata investeringar, bidrar till en hållbar utveckling. Detta är mer kostnadseffektivt än att i första hand förlita sig på operativa insatser och återhämtning efter en katastrof.
- (k) I skedet efter en katastrof, dvs. återhämtnings-, rehabiliterings- och återuppbyggnadsfasen, är det viktigt man undviker att skapa nya risker och att man minskar kvarstående risker genom att bygga upp bättre och öka informationen till allmänheten för att skapa större medvetenhet om risker.
- (l) Ett effektivt och meningsfullt globalt partnerskap och ytterligare förstärkning av det internationella samarbetet, däribland uppfyllandet av de utvecklade ländernas åtaganden om officiellt utvecklingsbistånd, är centrala faktorer för en effektiv riskhantering.
- (m) Utvecklingsländerna, särskilt de minst utvecklade länderna, små önationer under utveckling, kustlösa utvecklingsländer och vissa länder i Afrika, men också medelinkomstländer och andra länder som står inför specifika risker, behöver adekvat, hållbar och lägligt stöd. Detta kan vara bland annat finansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad från de utvecklade länderna och samarbetsparterna, som är anpassat till de behov och prioriteringar som mottagarländerna själva identifierat.

IV. Prioriterade fokusområden

20. Med beaktande av erfarenheterna från genomförandet av HFA, och i strävan mot det förväntade resultatet och målet, behöver staterna vidta fokuserade åtgärder inom och över sektorer på lokal, nationell, regional och global nivå inom följande fyra prioriterade områden:

Prioritering 1: Uppnå en god förståelse för katastrofrisker.

Prioritering 2: Stärka förvaltningars förmåga att ta ansvar för katastrofriskreducering (disaster risk governance).

Prioritering 3: Investeringar i katastrofriskreducering för att skapa resiliens.

Prioritering 4: Vidta relevanta förberedande åtgärder för en bättre återhämtning, rehabilitering och återuppbyggnad ("build back better").

21. I sina strategier för katastrofriskreducering bör stater, regionala och internationella organisationer och andra berörda aktörer överväga de nyckelåtgärder som anges under var och en av de fyra prioriteringarna och i tillämpliga fall genomföra dem med beaktande av befintlig förmåga och förmåga och i enlighet med nationella lagar och andra författningar.

22. Med tanke på det ökande globala ömsesidiga beroendet, behövs ett samstämt internationellt samarbete, gynnsam internationell miljö med tillräckliga medel för att stimulera och bidra till att utveckla kunskaper, förmåga och motivation för katastrofriskreducering på alla nivåer, särskilt när det gäller utvecklingsländerna.

Prioritering 1: Uppnå en god förståelse för katastrofrisker.

23. Policyer och praxis för riskhantering bör grundas på en förståelse för risk i alla dess dimensioner, såsom sårbarhet, förmåga, människors och egendoms exponering, riskernas karaktär samt miljön. Sådana kunskaper kan utnyttjas för riskbedömning före katastrofer, förebyggande och skadebegränsning, samt för utveckling och genomförande av en lämplig beredskap och effektiva insatser vid katastrofer.

Nationell och lokal nivå

24. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att främja insamling, analys, hantering och användning av relevanta data och praktisk information och se till att dessa sprids, med beaktande av behoven hos olika användare, när så är lämpligt.
- (b) Att uppmuntra förstärkning och användning av lägsta acceptansnivå och regelbundet bedöma risker, sårbarhet, förmåga, exponering, riskernas karaktär och deras möjliga sekundäreffekter på ekosystem på en relevant social och rumslig skala, i enlighet med de nationella omständigheterna.
- (c) Att utveckla, regelbundet uppdatera och på lämpligt sätt förmedla geokodad riskinformation, däribland riskkartor, till beslutsfattare, allmänheten och samhällen som riskerar drabbas av en katastrof, i ett lämpligt format och i förekommande fall med hjälp av geografisk informationsteknik.
- (d) Att systematiskt utvärdera, registrera, dela och offentligt redovisa katastrofförluster och skapa förståelse för effekterna på ekonomin, samhället, hälso- och utbildningsinstitutioner och kulturarvet i samband med händelsespecifik information om exponering för hot och sårbarhet.
- (e) Att göra icke-känslig och uppdelad information om exponering för hot, sårbarhet, risker, katastrofer och förluster fritt tillgänglig och åtkomlig, när så är lämpligt.
- (f) Att främja åtkomst i realtid till tillförlitliga data, använda information från satelliter och från fältet, bland annat geografiska informationssystem (GIS) och använda innovativ informations- och kommunikationsteknik för att förbättra mätverktyg och insamling, analys och spridning av data.
- (g) Att bygga upp kunskapen hos statstjänstemän på alla nivåer, det civila samhället, samhällsgrupper och frivilligarbetare, liksom den privata sektorn, genom att dela

erfarenheter och lärdomar, bästa metoder samt träning och utbildning om katastrofriskreducering, bland annat genom att använda befintliga mekanismer för träning och utbildning och kollegialt lärande.

- (h) Att främja och förbättra dialog och samarbete bland de vetenskapliga och tekniska samfundet, andra berörda aktörer och beslutsfattare för att främja ett gränssnitt mellan vetenskap och policyer för ett effektivt beslutsfattande inom riskhantering.
- (i) Att säkerställa användning av traditionell kunskap och praxis hos lokalbefolkning och ursprungsfolk, när så är lämpligt, för att komplettera vetenskapliga rön i samband med riskbedömning och utveckling samt genomförande av policyer, strategier, planer och program inom specifika sektorer med ett sektorsövergripande angreppssätt som kan skraddarsys för att passa platsen och sammanhanget.
- (j) Att stärka den tekniska och vetenskapliga förmågan för att kunna dra nytta av och befästa befintliga kunskaper samt utveckla och tillämpa metoder och modeller för att bedöma risk, sårbarhet och exponering för alla slags hot.
- (k) Att främja investeringar i innovation och teknikutveckling inom ramen för långsiktig lösningsinriktad forskning med fokus på riskhantering av olika slags hot för att ta itu med luckor, hinder, ömsesidigt beroende samt sociala, ekonomiska, utbildningsrelaterade och miljömässiga utmaningar och katastrofrisker.
- (l) Att främja införlivandet av kunskaper om katastrofrisker i diverse utbildningar, liksom i medborgarutbildning på alla nivåer, yrkesutbildning och fortbildning, inbegripet kunskaper om förebyggande och begränsning av katastrofer, beredskap, insats, återhämtning och rehabilitering.
- (m) Att främja nationella strategier för att stärka folkbildningen och öka medvetenheten om katastrofriskreducering, bland annat genom informationskampanjer och kunskapsspridning om risker via sociala medier och engagemang av medborgare, med beaktande av specifika målgrupper och deras behov.
- (n) Att använda sig av riskinformation i alla dess dimensioner, såsom människors, samhällens, länders och tillgångars sårbarhet, kapacitet och exponering, liksom riskernas karaktär, för att utveckla och genomföra policyer för katastrofriskreducering.
- (o) Att stärka samarbetet mellan människor på lokal nivå för att sprida information om risk genom att involvera offentliga och icke-statliga organisationer.

Global och regional nivå

25. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att stärka utveckling och spridning av vetenskapliga metoder och verktyg för att registrera och dela uppgifter om katastrofförluster och relevanta uppdelade data och statistikuppgifter, samt stärka arbetet med att modellera, bedöma, kartlägga och övervaka risker och bygga upp allriskvarningssystem.

- (b) Att främja genomförandet av omfattande undersökningar om risker där flera olika hot samverkar och utveckling av regionala riskbedömningar och kartläggningar, inbegripet klimatförändringsscenarier.
- (c) Att genom internationellt samarbete, bland annat tekniköverföring, främja och stärka tillgång till, delning av och användning av icke-känsliga data och information, när så är lämpligt, kommunikationsteknik, geospatial teknik och rymdbaserad teknik och tillhörande tjänster. Det är också viktigt att bibehålla och stärka planet- och klimatobservationer på plats och med fjärrutrustning; samt stärka användningen av medier, däribland sociala medier, traditionella medier, stordata och mobiltelefonnät, för att ge stöd till nationella åtgärder för en framgångsrik kommunikation om risker, när så är lämpligt och i enlighet med nationell lagstiftning.
- (d) Att främja gemensamma satsningar på partnerskap med forskare, tekniker, akademi och den privata sektorn för att upprätta, sprida och dela god praxis internationellt.
- (e) Att främja utveckling av lokala, regionala och globala användarvänliga system och tjänster för utbyte av information om god praxis, kostnadseffektiva och lättanvända tekniker för katastrofriskreducering samt erfarenheter och lärdomar om policyer, planer och åtgärder för katastrofriskreducering.
- (f) Att utveckla effektiva globala och regionala kampanjer som instrument för allmän medvetenhet och utbildning, som bygger på befintliga (t.ex. initiativet "One million safe schools and hospitals", kampanjen "Making Cities Resilient: My City is Getting Ready", FN:s utmärkelse Sasakawa Award for Disaster Risk Reduction och FN:s internationella temadag för katastrofreducering), att främja en kultur för katastrofförebyggande, resiliens och ansvarstagande medborgarskap, skapa förståelse för risker, ge stöd till ömsesidigt lärande och utbyte av erfarenheter; samt uppmuntra offentliga och privata aktörer att aktivt engagera sig i sådana initiativ och utveckla nya på lokal, nationell, regional och global nivå.
- (g) Att stärka det vetenskapliga och tekniska arbetet för katastrofriskreducering och mobilisering genom samordning av befintliga nätverk och forskningsinstitutioner på alla nivåer och i alla regioner, med stöd från UNISDR:s vetenskapliga och tekniska rådgivande grupp för att stärka evidensbasen som stöd för genomförandet av det här ramverket; främja vetenskaplig forskning om riskernas mönster, orsaker och effekter; sprida riskinformation med hjälp av geografisk informationsteknik; ge vägledning om metoder och standarder för riskbedömningar, katastrofriskmodellering och användning av data; identifiera behov av forskning och teknik och lägga fram rekommendationer om vilka forskningsområden som bör prioriteras i samband med katastrofriskreducering; främja och stödja beslutsfattares tillgång till och tillämpning av forskning och teknik; bidra till uppdateringen av publikationen "2009 UNISDR Terminology on Disaster Risk Reduction"; använda analyser efter katastrofer som möjligheter att stärka policyerna för lärande och offentlig politik; samt sprida studier.
- (h) Att uppmuntra åtkomsten till copyrightskyddat och patentskyddat material, bland annat genom förhandlingar om tillstånd, när så är lämpligt.

- (i) Att främja tillgång till och stöd för innovation och teknik, liksom långsiktig, allriskbaserad och lösningsfokuserad forskning och utveckling inom riskhantering.

Prioritering 2: Stärka förvaltningars förmåga att ta ansvar för katastrofriskreducering (disaster risk governance).

26. Att stärka förvaltningars förmåga att ta ansvar för katastrofriskreducering på alla nivåer är mycket viktiga för en effektiv och ändamålsenlig riskhantering. Det krävs tydliga visioner, planer, kompetens, vägledning och samordning inom och mellan sektorer, samt delaktighet från alla berörda aktörer. Att stärka styrinstrumenten för förebyggande, begränsning, beredskap, insats, återhämtning och rehabilitering är därför nödvändigt och främjar samarbete och partnerskap mellan mekanismer och institutioner för genomförandet av de instrument som är relevanta för katastrofriskreducering och en hållbar utveckling.

Nationell och lokal nivå

27. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att integrera katastrofriskreducering inom och mellan alla sektorer samt, på lämpligt sätt, se över och främja samstämmighet mellan och vidareutveckling av de nationella och lokala rättsliga ramarna, förordningarna och politiska riktlinjerna, vilka genom att definiera roller och ansvarsområden vägleder de offentliga och privata sektorerna i fråga om att (i) hantera risker i offentligt ägda, ledda eller reglerade tjänster och infrastrukturer; (ii) främja och tillhandahålla relevanta incitament för personer, hushåll, samhällen och företag; (iii) stärka relevanta mekanismer och initiativ för en transparent riskhantering, vilket kan innefatta finansiella incitament, informationskampanjer till allmänheten och utbildningsinitiativ, rapporteringskrav och lagstiftnings- och förvaltningsåtgärder; samt (iv) inrätta strukturer för samordning och organisation.
- (b) Att anta och genomföra nationella och lokala strategier och planer för katastrofriskreducering över olika tidsskalor, med mål, indikatorer och tidsramar som syftar till att förebygga risker och att reducera de befintliga riskerna och stärka den ekonomiska, sociala, hälsorelaterade och miljömässiga resiliensen.
- (c) Att genomföra en bedömning av den tekniska, finansiella och administrativa förmågan att hantera identifierade katastrofrisker på lokal och nationell nivå.
- (d) Att uppmuntra inrättandet av de mekanismer och incitament som krävs för att garantera en hög efterlevnad av säkerhetsbestämmelserna i verksamhetsspecifika författningar inbegripet bestämmelser om markanvändning och stadsplanering, byggregler, miljö- och resursförvaltning och hälso- och säkerhetskrav, och uppdatera dessa efter behov för att garantera ett adekvat fokus på riskhantering.
- (e) Att på lämpligt sätt utveckla och stärka mekanismer för att följa upp, genomföra periodiska bedömningar av och offentligt rapportera om framstegen med nationella och lokala planer, samt främja en offentlig granskning och uppmuntra institutionell debatt bland parlamentariker och andra relevanta tjänstemän, om rapporteringen om framsteg med de nationella och lokala planerna för katastrofriskreducering.

- (f) Att på lämpligt sätt fördela tydliga roller och uppgifter bland samhällsföreträdare inom beslutsfattande, institutioner och processer för riskhantering genom relevanta rättsliga ramar, samt genomföra omfattande offentliga samråd under utarbetandet av dessa lagar och förordningar för att ge stöd till genomförandet av dem.
- (g) Att upprätta och stärka forum för samordning mellan regeringar bestående av relevanta berörda aktörer på nationell och lokal nivå, exempelvis nationella och lokala plattformar för katastrofriskreducering och särskilda nationella kontaktpunkter för genomförandet av Sendairamverket. En sådan mekanism måste ha en stark grund i de nationella institutionella ramverken, med tydligt tilldelade ansvarsområden och befogenheter för att bland annat identifiera sektoriella och sektorsövergripande risker, bygga upp medvetenhet och kunskaper om risker genom att dela och sprida icke-känslig information och data om risker, bidra till och samordna rapporteringen om lokala och nationella risker, samordna informationskampanjer till allmänheten om risker, underlätta och stödja lokalt sektorsövergripande samarbete (t.ex. mellan lokala myndigheter) samt bidra till kartläggning av och rapportering om nationella och lokala planer för riskhantering och alla policyer som är relevant för riskhanteringen. Dessa ansvarsområden bör fastställas genom lagar, förordningar, standarder och förfaranden.
- (h) Att ge de lokala myndigheterna mer ökat medinflytande, genom att på lämpligt sätt ge dem lagliga och finansiella medel att samarbeta och samordna med det civila samhället, lokalsamhällen, ursprungsfolk och migranter i fråga om riskhantering på lokal nivå.
- (i) Att uppmuntra parlamentariker att stödja genomförandet av katastrofriskreducering genom att utarbeta ny lagstiftning eller ändra relevant lagstiftning och fastställa budgetanslag.
- (j) Att främja utvecklingen av kvalitetsstandarder, som certifieringar och utmärkelser för riskhantering, med hjälp av den privata sektorn, det civila samhället, yrkesorganisationer, vetenskapliga organisationer och FN.
- (k) Att formulera offentlig politik som syftar till att ta itu med frågor om förebyggande eller, när så är möjligt, omflyttning av bostäder i riskbenägna områden, med beaktande av nationella lagar och rättssystem.

Global och regional nivå

28. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att styra insatserna på regional nivå med överenskomna regionala och subregionala strategier och mekanismer för samarbete kring katastrofriskreducering, när så är lämpligt, mot bakgrund av det här ramverket, för att främja en effektivare planering, skapa gemensamma informationssystem och utbyta bra metoder och program för samarbete och kapacitetsutveckling, i synnerhet för att ta itu med gemensamma och gränsöverskridande risker.
- (b) Att främja samarbete över globala och regionala mekanismer och institutioner för att genomföra de instrument och verktyg som är relevanta för katastrofriskreducering på ett samstämmigt sätt, exempelvis i fråga om klimatförändring, biologisk mångfald,

hållbar utveckling, miljö, jordbruk, hälsa, livsmedel, näringstillförsel och avskaffande av fattigdom.

- (c) Att aktivt delta i den globala plattformen för katastrofriskreducering, de regionala och subregionala plattformarna för katastrofriskreducering och de tematiska plattformarna för att skapa partnerskap, regelbundet bedöma framstegen med genomförandet och dela praxis och kunskaper om riskmedvetna policyer, program och investeringar, bland annat om utveckling och klimatfrågor, när så är lämpligt, samt främja integreringen av riskhantering i övriga relevanta sektorer. Regionala mellanstatliga organisationer bör spela en viktig roll i de regionala plattformarna för katastrofriskreducering.
- (d) Att främja gränsöverskridande samarbete för att möjliggöra policyer och planering för genomförandet av ekosystembaserade angreppssätt som tar hänsyn till delade resurser, exempelvis inom avrinningsområden och längs kuster, för att bygga upp resiliens och reducera risker, bland annat risker för epidemier och omflyttning.
- (e) Att främja ömsesidigt lärande och utbyte av bra metoder och information, bland annat genom frivilliga kollegiala granskningar på de berörda staternas eget initiativ.
- (f) Att, när så är lämpligt, främja stärkandet av internationella frivilligmekanismer för att övervaka och bedöma risker, inbegripet relevanta data och information, med utnyttjande av erfarenheterna från övervakningssystemet för HFA. Sådana mekanismer kan främja utbytet av icke-känslig information om risker till de relevanta nationella regeringsorganen och berörda aktörerna till förmån för en hållbar social och ekonomisk utveckling.

Prioritering 3: Investeringar i katastrofriskreducering för att skapa resiliens

29. Offentliga och privata investeringar för förebyggande och reduktion av risker genom strukturella och icke-strukturella åtgärder är av central vikt för att stärka den ekonomiska, sociala, hälsorelaterade och kulturella resiliensen hos människor, samhällen, länder och deras tillgångar, liksom hos miljön. Investeringarna kan driva på innovation, tillväxt och sysselsättning. Sådana åtgärder är kostnadseffektiva och bidrar till att rädda liv, förebygga och minska förluster och säkerställa effektiv återhämtning och rehabilitering.

Nationell och lokal nivå

30. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att på alla förvaltningsnivåer anslå de resurser som krävs, inbegripet finansiella och logistiska, när så är lämpligt, för utveckling och genomförande av strategier, policyer, planer, lagar och förordningar för katastrofriskreducering på alla relevanta nivåer.
- (b) Att främja mekanismer för risköverföring och försäkring, riskdelning, riskbegränsning och finansiellt skydd, när så är lämpligt, för både offentliga och privata investeringar för att minska katastrofers finansiella påverkan på regeringar och samhällen, såväl i stadsområden som på landsbygden.
- (c) Att på lämpligt sätt stärka katastrofresiliens i offentliga och privata investeringar, särskilt genom strukturella, icke-strukturella och funktionella åtgärder för förebyggande och reduktion av risk i kritiska anläggningar, särskilt skolor, sjukhus och fysisk

infrastruktur; genom att bygga bättre från början för att stå emot hot med lämplig konstruktion och bra byggande, bland annat enligt principerna om universell utformning och standardisering av byggmaterial; genom retroaktiv anpassning och återuppbyggnad; genom att främja en underhållskultur; samt genom att beakta ekonomiska, sociala, strukturella, tekniska och miljörelaterade konsekvensbedömningar.

- (d) Att skydda eller stödja skyddet av kulturella och samlande institutioner, liksom historiska platser, kulturarv och platser av religiös betydelse.
- (e) Att främja arbetsplatsernas resiliens mot risker genom strukturella och icke-strukturella åtgärder.
- (f) Att främja integrering av riskbedömningar i utformningen och genomförandet av fysisk planering, inbegripet stadsplanering, bedömningar av markförsämring och informella och tillfälliga bosättningar, liksom användandet av riktlinjer och uppföljningsverktyg som grundas på förväntade demografiska förändringar och klimatförändringar.
- (g) Att främja integrering av bedömning, kartläggning och hantering av risker i landsbygdsutvecklingsplaner och förvaltningen av bland annat bergsområden, floder, översvämningssområden längs kusterna, torra områden, våtmarker och andra områden som är känsliga för torka eller översvämning, bland annat genom att identifiera vilka områden som är säkra för bosättningar och samtidigt bevara ekosystem som bidrar till att minska riskerna.
- (h) Att främja översyn av befintliga, eller utarbetande av nya byggregler och standarder, samt metoder för rehabilitering och återuppbyggnad på nationell eller lokal nivå, när så är lämpligt, med syftet att göra dem mer tillämpliga i det lokala sammanhanget, särskilt för informella och marginella bosättningar, samt stärka förmågan att med lämpliga metoder genomföra, övervaka och stärka efterlevnaden av sådana regler, för att främja strukturer som kan stå emot katastrofer.
- (i) Att stärka resiliensen i de nationella hälso- och sjukvårdssystemen, bland annat genom att integrera riskhantering i primär-, sekundär- och tertiärvården, särskilt på lokal nivå; utveckla vårdpersonalens förmåga att förstå risker och tillämpa och genomföra strategier för katastrofriskreducering i hälso- och sjukvårdsarbetet; främja och stärka utbildningsförmågan inom området katastrofmedicin; samt stödja och utbilda vårdpersonal i strategier för katastrofriskreducering inom ramen för hälsoprogram, i samarbete med andra sektorer, liksom i genomförandet av Världshälsoorganisationens internationella hälsoförordningar (2005).
- (j) Att stärka utformningen och genomförandet av inkluderande policyer och sociala skyddsmekanismer, bland annat genom samhällsengagemang, integrerat med program för bättre försörjning och tillgång till grundläggande hälso- och sjukvårdstjänster, såsom mödravård, spädbarnsvård och barnavård, sexuell och reproduktiv hälsa, livsmedelstrygghet och näringstillförsel, bostäder och utbildning, i strävan mot avskaffande av fattigdom, för att hitta hållbara lösningar i faser efter en katastrof och för att ge människor ökat medinflytande och hjälpa dem som drabbas hårdast av katastrofer.

- (k) Människor med livshotande och kroniska sjukdomar bör på grund av sina särskilda behov inkluderas vid utformningen av policyer och planer för att hantera de risker de exponeras för innan, under och efter katastrofer, bland annat i fråga om deras tillgång till livräddande tjänster.
- (l) Att uppmuntra policyer och program som tar upp katastroforsakad rörlighet bland människor för att stärka resiliensen hos de personer och samhällen som påverkas med beaktande av nationella lagar och omständigheter.
- (m) Att, när så är lämpligt, främja integrering av hänsyn till och åtgärder för katastrofriskreducering i finansiella instrument.
- (n) Att stärka en hållbar användning och förvaltning av ekosystem och genomföra integrerade förvaltningsstrategier för miljö- och naturtillgångar som inbegriper katastrofriskreducering.
- (o) Att öka företagens resiliens och skydda försörjningsmöjligheter och produktiva tillgångar i hela leveranskedjan, säkerställa tjänsternas kontinuitet och integrera riskhantering i affärsmodeller och företagspraxis.
- (p) Att stärka skyddet av försörjningsmöjligheter och produktiva tillgångar, däribland boskap, arbetsdjur, verktyg och utsäde.
- (q) Att främja och integrera strategier för riskhantering i turistindustrin, med tanke på att turismen ofta är en viktig ekonomisk drivkraft.

Global och regional nivå

31. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att främja samstämmighet mellan system, sektorer och organisationer i relation till hållbar utveckling och katastrofriskreducering i policyer, planer, program och processer.
- (b) Att främja utveckling och stärkande av mekanismer och instrument för överföring och delning av risker i nära samarbete med aktörer i det internationella samfundet, näringslivet, internationella finansinstitut och andra relevanta berörda aktörer.
- (c) Att främja samarbete mellan akademiska, vetenskapliga och forskande enheter och nätverk och den privata sektorn för att utveckla nya produkter och tjänster som kan bidra till att reducera risker, särskilt sådana som kan vara till nytta för utvecklingsländerna och deras särskilda utmaningar.
- (d) Att främja samordning mellan globala och regionala finansiella institutioner i syfte att bedöma och förutse katastrofers potentiella ekonomiska och sociala effekter.
- (e) Att öka samarbetet mellan hälsomyndigheter och andra relevanta berörda aktörer för att stärka landets förmåga för hälsorelaterad riskhantering, genomförande av de internationella hälsoförordningarna (2005) och byggandet av resilienta hälsosystem.
- (f) Att stärka och främja samarbete och kapacitetsuppbyggnad för skydd av produktiva tillgångar, däribland boskap, arbetsdjur, verktyg och utsäde.

- (g) Att främja och stödja utvecklingen av sociala skyddsnät som åtgärder för katastrofriskreducering som är kopplade till och integrerade med program för bättre försörjning för att säkerställa resiliens mot kriser på hushålls- och samhällsnivå.
- (h) Att stärka och bredda de internationella ansträngningarna för att avskaffa hunger och fattigdom genom katastrofriskreducering;
- (i) Att främja och stödja samarbete mellan relevanta offentliga och privata berörda aktörer för att stärka företagens resiliens mot katastrofer.

Prioritering 4: Vidta relevanta förberedande åtgärder för en bättre återhämtning, rehabilitering och återuppbyggnad ("build back better")

32. Den stadiga ökningen av risker, däribland ökningen av antalet människor och tillgångar som exponeras för dem, i kombination med de lärdomar som dragits från tidigare katastrofer, visar att det finns ett behov av att ytterligare stärka katastrofberedskapen för insatser, att agera innan något händer, integrera katastrofriskreducering i insatsförberedelserna och se till att det finns förmåga på plats för effektiva insatser och återhämtning på alla nivåer. Att ge kvinnor och personer med funktionsnedsättningar ökat medinflytande för att de offentligt ska kunna leda och främja jämlika och universellt tillgängliga angreppssätt för insats, återhämtning, rehabilitering och återuppbyggnad är centralt. Katastrofer har visat att återhämtnings-, rehabiliterings- och återuppbyggnadsfasen, som måste förberedas innan katastrofen inträffar, är ett kritiskt tillfälle att "build back better", bland annat genom att integrera katastrofriskreducering i utvecklingsåtgärder för att göra länder och samhällen resilienta mot katastrofer.

Nationell och lokal nivå

33. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att förbereda eller se över och regelbundet uppdatera policyer, planer och program för katastrofberedskap i samarbete med relevanta institutioner, med beaktande av klimatförändringsscenarier och deras effekter på risker och, på lämpligt sätt, underlätta alla sektorers och berörda aktörers deltagande.
- (b) Att investera i, utveckla och stärka personcentrerade, sektorsövergripande allriskssystem för prognoser och tidig varning, mekanismer för kommunikation om risker och nödsituationer, social teknik och övervakande telekommunikationssystem; att utveckla dessa system i en delaktighetsprocess; att skraddarsy dem enligt användarnas behov, inbegripet sociala och kulturella och särskilt genusbaserade behov; att främja tillämpning av enkel och billig utrustning för tidig varning; samt bredda kanalerna för förmedling av tidiga varningar om naturkatastrofer.
- (c) Att främja resiliensen hos ny och befintlig kritisk infrastruktur, däribland infrastruktur för vatten, transporter och telekommunikationer, utbildningsinstitutioner, sjukhus och andra hälso- och sjukvårdsinrättningar, för att se till att de förblir säkra, effektiva och operativa under och efter katastrofer för att kunna leverera livräddande och livsviktiga tjänster.

- (d) Att upprätta samhällscenter för främjande av allmän medvetenhet och bunkring av material som behövs för räddnings- och hjälpinsatser.
- (e) Att anta policyer och åtgärder som stöder offentliga tjänstemäns roll för att inrätta eller stärka samordnings- och finansieringsmekanismer, liksom förfaranden för nödhjälp samt planera och förbereda för återhämtning och återuppbyggnad efter en katastrof.
- (f) Att utbilda befintlig personal och frivilligarbetare i katastrofresponns och stärka den tekniska och logistiska förmågan att säkerställa bättre insatser vid nödsituationer.
- (g) Att säkerställa såväl kontinuiteten i operativa insatser och planering, bland annat social och ekonomisk återhämtning, och som tillhandahållandet av grundläggande tjänster i fasen efter en katastrof.
- (h) Att främja regelbundna övningar för beredskap, insats och återhämtning, inbegripet evakueringsövningar, träning och inrättande av områdesbaserade stödsystem, i syfte att säkerställa snabba och effektiva insatser vid katastrofer och omflyttningar i samband med dessa, bland annat tillgång till säker logi och grundläggande nödhjälpsleveranser av livsmedel och icke-livsmedel, i enlighet med de lokala behoven.
- (i) Att främja samarbete under de nationella myndigheternas samordning mellan olika institutioner, flera myndigheter och berörda aktörer på alla nivåer, däribland påverkade samhällen och företag, med beaktande av att återuppbyggnad efter en katastrof är invecklad och kostsam.
- (j) Att främja införlivande av riskhantering i processerna för återhämtning och rehabilitering efter katastrofer, underlätta kopplingen mellan nödhjälp, rehabilitering och utveckling, använda de möjligheter som finns under återhämtningsfasen för att utveckla förmåga som kan minska riskerna på kort, medellång och lång sikt, bland annat genom att utveckla åtgärder som fysisk planering, strukturell standardförbättring och delning av expertis, kunskaper, granskningar efter katastrofer och dragna lärdomar, samt låta återuppbyggnaden efter en katastrof bli en del av den ekonomiska och sociala hållbara utvecklingen i de drabbade områdena. Detta bör också gälla tillfälliga bosättningar för personer som flyttats på grund av katastrofer.
- (k) Att utveckla riktlinjer för beredskap för återuppbyggnad efter katastrofer, exempelvis om fysisk planering och strukturell standardförbättring, bland annat genom att lära av programmen för återhämtning och återuppbyggnad under det decennium som gått sedan antagandet av HFA, samt utbyta erfarenheter, kunskaper och lärdomar.
- (l) Att överväga omlokalisering av offentliga anläggningar och infrastrukturer till områden utanför riskzonen när så är möjligt inom ramen för återuppbyggnadsprocessen efter en katastrof, när så är lämpligt i samråd med de människor som berörs.
- (m) Att stärka de lokala myndigheternas förmåga att evakuera människor som lever i katastrofbenägna områden.
- (n) Att inrätta en mekanism för registrering av händelser och en databas över dödsfall på grund av katastrofer för att förbättra förebyggandet av sjukdom och dödlighet.

- (o) Att stärka planer för återhämtning för att tillhandahålla psykosocialt stöd och psykiatrisk hälsovård för alla som behöver det.
- (p) Att se över och när så är lämpligt stärka nationell lagstiftning och förfaranden för internationellt samarbete på grundval av riktlinjerna för lagstiftning och principer vid internationella katastrofinsatser (Guidelines for the Domestic Facilitation and Regulation of International Disaster Relief and Initial Recovery Assistance)

Global och regional nivå

34. För att åstadkomma detta är följande viktigt:

- (a) Att på lämpligt sätt utveckla och stärka samordnade regionala angreppssätt och operativa mekanismer för att förbereda för och garantera snabba och effektiva katastrofinsatser i situationer där den nationella förmågan inte räcker till.
- (b) Att främja vidareutveckling och spridning av instrument som standarder, regler, operativa riktlinjer och andra vägledande instrument för att stödja samordning inom katastrofberedskap och katastrofinsatser och underlätta delning av information om lärdomar och bästa metoder för policypraxis och återuppbyggnadsprogram efter katastrofer.
- (c) Att främja vidareutveckling av och investering i effektiva, nationellt kompatibla, regionala allriskvarningssystem, när så är relevant i linje med det globala nätverket för klimattjänster, samt underlätta delning och utbyte av information mellan alla länder.
- (d) Att stärka internationella mekanismer, som den internationella återhämtningsplattformen, för att alla länder och berörda aktörer ska kunna dela erfarenheter och lära av varandra.
- (e) Att på lämpligt sätt stödja de relevanta FN-enheternas ansträngningar att stärka och tillämpa globala mekanismer inom hydrometeorologi för att öka medvetenheten och förståelsen för vattenrelaterade risker och hur de påverkar samhället, samt lägga fram strategier för katastrofriskreducering på staternas begäran.
- (f) Att stödja regionalt samarbete för katastrofberedskap, bland annat genom gemensamma övningar.
- (g) Att främja regionala protokoll för att underlätta delningen av insatskapacitet och resurser under och efter katastrofer.
- (h) Att utbilda personal och frivilligarbetare i katastrofinsats.

V. Ansvariga aktörers roller

35. Även om staterna har det övergripande ansvaret för att reducera riskerna, delas ansvaret också mellan regeringar och andra berörda aktörer. I synnerhet spelar icke-statliga berörda aktörer en viktig roll för att, i enlighet med nationella policyer, lagar och andra författningar, stödja staterna vid genomförandet av det här ramverket på lokal, nationell, regional och global nivå. Deras engagemang, goodwill, kunskaper och resurser kommer att behövas.

36. Staterna bör vid fastställandet av de berörda aktörernas specifika roller och ansvarsområden bygga vidare på de relevanta internationella instrumenten och uppmuntra följande insatser från alla offentliga och privata berörda aktörers sida:

- (a) Det civila samhället, frivilligarbetare och frivilligorganisationer bör, i samarbete med de offentliga institutionerna, delta i arbetet för att bland annat ta fram specifika kunskaper och pragmatisk vägledning för utarbetandet och genomförandet av normativa ramverk, standarder och planer för katastrofriskreducering. De bör delta i genomförandet av lokala, nationella, regionala och globala planer och strategier; bidra till och stödja medvetenhet hos allmänheten, en förebyggande kultur och utbildning om risker; samt förespråka resilienta samhällen och en inkluderande riskhantering som engagerar hela samhället och som på lämpligt sätt stärker synergier mellan olika grupper. I detta sammanhang bör följande noteras:
 - (i) Kvinnor och kvinnors delaktighet är av central betydelse för en effektiv hantering av katastrofrisk och för utformning, resurstilldelning och genomförande av policyer, planer och program för katastrofriskreducering som beaktar genusperspektivet. Vidare bör adekvata åtgärder för kapacitetsuppbyggnad vidtas för att ge kvinnor ökat medinflytande att bygga upp beredskap och förmåga att säkerställa alternativa försörjningsmöjligheter i situationen efter en katastrof.
 - (ii) Barn och ungdomar är förändringsagenter och bör ges utrymme och medel att bidra till katastrofriskreducering, i enlighet med gällande lagstiftning, nationell praxis och skolornas läroplaner.
 - (iii) Personer med funktionsnedsättningar och deras intresseorganisationer är av central betydelse vid bedömningen av katastrofrisker och vid utformningen och genomförandet av planer som är anpassade till specifika krav, med hänsyn tagen till bland annat principerna om universell utformning.
 - (iv) Äldre personer har år av erfarenhet, kunskaper och visdom, vilket är ovärderliga tillgångar för att reducera risker, och de bör inkluderas i utformningen av policyer, planer och mekanismer för bland annat tidig varning.
 - (v) Ursprungsfolk kan genom sina erfarenheter och traditioner tillföra viktiga bidrag vid utarbetandet och genomförandet av planer och mekanismer för bland annat tidig varning.
 - (vi) Migranter bidrar till samhällets resiliens, och deras kunskaper, förmågor och förmåga kan komma till nytta vid utformningen och genomförandet av katastrofriskreducering.
- (b) Akademiska, vetenskapliga och forskande institutioner och nätverk bör fokusera på faktorer och scenarier för risk, däribland nya risker, på medellång och lång sikt; öka forskningen kring regionala, nationella och lokala tillämpningar; stödja de lokala samhällenas och myndigheternas åtgärder; samt stödja gränssnittet mellan policyer och vetenskap för beslutsfattande.
- (c) Näringslivet, branschorganisationer och finansiella institutioner i den privata sektorn, däribland finansreglerande organ och revisionsbyråer, liksom

välgoenhetsorganisationer bör integrera riskhantering, inbegripet kontinuitethantering, i sina affärsmodeller och sin affärspraxis genom katastrofriskmedvetna investeringar, särskilt i små och medelstora företag. De bör också engagera sig i informationskampanjer och utbildning för sina anställda och kunder; engagera sig i och stödja forskning och innovation samt den tekniska utvecklingen för riskhantering; dela och sprida kunskap, praxis och icke-känsliga uppgifter; samt aktivt delta, när så är lämpligt och under den offentliga sektorns vägledning, i utveckling av normativa ramverk och tekniska standarder som innefattar riskhantering.

- (d) Medierna bör ta en aktiv och inkluderande roll på lokal, nationell, regional och global nivå för att bidra till att öka allmänhetens medvetenhet och förståelse, och förmedla korrekt och icke-känslig information om hot och inträffade katastrofer, bland annat om småskaliga katastrofer, på ett enkelt, transparent, lättbegripligt och tillgängligt sätt, i nära samarbete med de nationella myndigheterna. Medierna bör också anta specifika riktlinjer för kommunikation om katastrofriskreducering och när så är lämpligt stödja system för tidig varning och livräddande skyddsåtgärder. Dessutom bör de stimulera en förebyggande kultur och ett starkt samhällsengagemang genom underbyggda offentliga informationskampanjer och offentliga samråd på alla samhällsnivåer, i enlighet med nationell praxis.

37. Med hänvisning till generalförsamlingens resolution 68/211 av den 20 december 2013, är de relevanta berörda aktörernas åtaganden viktiga för att kunna identifiera samarbetsmetoder och genomföra det här ramverket. Dessa åtaganden bör vara specifika och tidsbestämda för att ge stöd åt utvecklingen av partnerskap på lokal, nationell, regional och global nivå och genomförandet av lokala och nationella strategier och planer för katastrofriskreducering. Alla berörda aktörer uppmuntras att offentliggöra sina åtaganden och visa hur de har uppfyllts till stöd för genomförandet av det här ramverket, eller till stöd för de nationella och lokala planerna för riskhantering, via UNISDR:s webbplats.

VI. Internationellt samarbete och globala partnerskap

Allmänna överväganden

38. På grund av stora skillnader mellan utvecklingsländernas förmåga, är deras möjligheter att kunna genomföra det här ramverket beroende av det stöd de får. Detta innebär att dessa länder behöver ytterligare medel för genomförandet, däribland adekvata, hållbara och ändamålsenliga resurser, via internationellt samarbete och globala partnerskap för utveckling, liksom fortsatt internationellt stöd för att stärka deras ansträngningar att reducera risker.

39. Internationellt samarbete för katastrofriskreducering kan ske på olika sätt och är en kritisk faktor för stödet till utvecklingsländernas ansträngningar att reducera risker.

40. För att minska klyftorna mellan länderna i fråga om såväl ekonomi som teknisk innovation och forskningskapacitet är det mycket viktigt att stärka tekniköverföring på ett sätt som möjliggör och underlättar flöden av kunskaper, idéer, förmåga och teknik från utvecklade länder till utvecklingsländer under genomförandet av det här ramverket.

41. Katastrofbenägna utvecklingsländer, särskilt de minst utvecklade länderna, små önationer under utveckling, kustlösa utvecklingsländer och vissa länder i Afrika, men också medelinkomstländer som står inför specifika utmaningar, kräver särskild uppmärksamhet med tanke på deras särskilda sårbarhet och risknivåer som ofta vida överstiger deras förmåga att reagera på och återhämta sig från katastrofer. Denna sårbarhet kräver en snabb förstärkning av det internationella samarbetet och ett säkerställande av genuina och hållbara partnerskap på regional och internationell nivå för att ge utvecklingsländerna det stöd de behöver för att genomföra det här ramverket, i enlighet med deras egna nationella prioriteringar och behov. Liknande uppmärksamhet och lämpligt stöd bör också erbjudas andra katastrofbenägna länder med specifika särdrag, som arkipelagstater och länder med mycket långa kustlinjer.

42. Små önationer under utveckling kan drabbas oproportionerligt av katastrofer på grund av deras unika och särskilda sårbarhet. Effekterna av katastrofer, vilka i vissa fall har ökat i intensitet och förvärrats av klimatförändringarna, hindrar dessa länders framsteg mot en mer hållbar utveckling. När det gäller specialfallet med små önationer under utveckling finns ett kritiskt behov av att bygga upp resiliens och ge särskilt stöd genom genomförandet av slutdokumentet från den tredje internationella konferensen om små önationer under utveckling ("SIDS Accelerated Modalities of Action (SAMOA) Pathway")¹² inom området katastrofriskreducering.

43. Vissa länder i Afrika står fortfarande inför utmaningar i fråga om katastrofer och ökande risker, bland annat i samband med svårigheterna att förbättra resiliensen hos infrastrukturen, hälso- och sjukvården och försörjningen. Dessa utmaningar kräver ökat internationellt samarbete och tillhandahållande av adekvat stöd till vissa länder i Afrika för att möjliggöra genomförandet av det här ramverket.

44. Det nord-sydliga samarbetet, kompletterat av syd-sydligt samarbete och triangelsamarbete, har visat sig vara en nyckel till katastrofriskreducering, och samarbetet behöver stärkas ytterligare inom båda områdena. Partnerskap spelar också en viktig roll genom att samla ländernas fulla potential och förstärka deras nationella förmåga inom riskhantering, och genom att öka det sociala, hälsorelaterade och ekonomiska välbefinnandet hos individer, samhällen och länder.

45. Utvecklingsländernas insatser inom det syd-sydliga samarbetet och triangelsamarbetet bör inte leda till minskat nord-sydligt samarbete från de utvecklade ländernas sida, eftersom de förstnämnda kompletterar det nord-sydliga samarbetet.

46. Finansiering från många olika internationella källor, offentlig och privat överföring av tillförlitlig, lämplig och modern miljömässigt sund teknik till överkomliga kostnader, på förmånliga och preferentiella ömsesidigt överenskomna villkor, kapacitetsuppbyggande stöd till utvecklingsländer och gynnsamma institutionella och politiska miljöer på alla nivåer är kritiska faktorer för katastrofriskreducering.

Genomförandemedel

47. För att åstadkomma detta är följande nödvändigt:

- (a) Att bekräfta att utvecklingsländerna behöver bättre tillgång till samordnat, underbyggt och adekvat internationellt stöd för katastrofriskreducering för att utveckla och stärka sin förmåga, särskilt de minst utvecklade länderna, små önationer under utveckling,

¹² Generalförsamlingens resolution 69/15, bilaga.

kustlösa utvecklingsländer och vissa länder i Afrika, men också medelinkomstländer som står inför specifika utmaningar, via bilaterala och multilaterala kanaler, bland annat genom ökat tekniskt och finansiellt stöd och tekniköverföring till förmånliga och preferentiella ömsesidigt överenskomna villkor.

- (b) Att stärka staternas, i synnerhet utvecklingsländernas, tillgång till finansiering, miljömässigt sund teknik, vetenskap och inkluderade innovation, liksom kunskaps- och informationsdelning genom befintliga mekanismer, bland annat bilaterala, regionala och multilaterala samarbetsarrangemang, inbegripet med Förenta nationerna och andra relevanta organ.
- (c) Att främja användandet och expansionen av tematiska samarbetsplattformar, som globala teknikpooler och globala system för att dela kunskaper, innovation och forskning samt för att garantera tillgången till teknik och information om katastrofriskreducering;
- (d) Att integrera åtgärder för katastrofriskreducering i de multilaterala och bilaterala programmen för utvecklingsbistånd inom och över alla sektorer, när så är lämpligt, i samband med minskning av fattigdom, hållbar utveckling, förvaltning av naturtillgångar, miljö, stadsutveckling och anpassning till klimatförändringar.

Stöd från internationella organisationer

48. Följande åtgärder krävs för att ge stöd till det här ramverket:

- (a) Förenta nationerna och andra internationella och regionala organisationer, internationella och regionala finansiella institutioner samt biståndsmyndigheter som är engagerade i katastrofriskreducering uppmanas att på lämpligt sätt öka samordningen mellan sina strategier på detta område.
- (b) FN-systemets enheter och organ, däribland fonder, program och specialkontor, uppmanas att inom sina respektive mandat genom FN:s handlingsplan för katastrofriskreducering för resiliens, FN:s ramverk för utvecklingsbistånd och landprogrammen, främja en optimal användning av resurser och stödja utvecklingsländerna, när de så begär, i genomförandet av det här ramverket, i samordning med andra relevanta ramverk som de internationella hälsoförordningarna (2005), bland annat genom utveckling och förstärkning av förmåga och tydliga och fokuserade program som ger stöd till staternas prioriteringar på ett balanserat, samordnat och hållbart sätt.
- (c) UNISDR uppmanas särskilt att stödja genomförande, uppföljning och översyn av det här ramverket genom att: förbereda regelbundna översyner av framstegen, särskilt för den globala plattformen för katastrofriskreducering, och, i tillämpliga fall, på ett lägligt sätt och parallellt med FN:s uppföljningsprocess, stödja utvecklingen av sammanhängande globala och regionala uppföljningar och indikatorer, i tillämpliga fall i samarbete med andra relevanta mekanismer för hållbar utveckling och klimatförändring, samt uppdatera det befintliga webbaserade övervakningssystemet för HFA i enlighet med detta. UNISDR uppmanas att aktivt delta i arbetet inom den interinstitutionella expertgruppen för målen för hållbar utveckling (IAEG-SDGs); ta fram evidensbaserad och praktisk vägledning för genomförande i nära samarbete med staterna och genom

mobilisering av experter; förstärka en förebyggande kultur bland relevanta berörda aktörer genom att stödja experters och tekniska organisationers standardiseringsarbete, förespråka initiativ och sprida information, riktlinjer och praxis i samband med risker, samt genom att tillhandahålla utbildning och träning i katastrofriskreducering genom anslutna organisationer; stödja länder i deras utarbetande av nationella planer och övervakning av trender och mönster i samband med risk, förluster och effekter, bland annat genom nationella plattformar eller motsvarande; sammankalla den globala plattformen för katastrofriskreducering och stödja organiseringen av regionala plattformar för katastrofriskreducering i samarbete med regionala organisationer; leda översynen av FN:s handlingsplan för katastrofriskreducering för resiliens; underlätta och stödja förbättringen av UNISDR:s vetenskapliga och tekniska rådgivande grupp i arbetet med att mobilisera vetenskap och teknik för katastrofriskreducering och fortsätta att bistå gruppen. I nära samarbete med staterna ska UNISDR leda arbetet med uppdateringen av publikationen "2009 UNISDR Terminology on katastrofriskreducering", i linje med den terminologi som staterna enats om; samt upprätthålla registret över de berörda aktörernas åtaganden.

- (d) Internationella finansiella institutioner, som Världsbanken och regionala utvecklingsbanker, uppmanas att överväga prioriteringarna i det här ramverket för att tillhandahålla finansiellt stöd och lån för integrerad katastrofriskreducering till utvecklingsländer.
- (e) Övriga internationella organisationer och fördragsorgan, däribland partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändring, internationella finansiella institutioner på global och regional nivå och internationella Röda korset och Röda halvmånen, uppmanas att stödja utvecklingsländerna, när de så begär, i genomförandet av det här ramverket i samordning med övriga relevanta ramverk.
- (f) FN:s Global Compact-initiativ uppmanas att, som FN:s främsta initiativ för engagemang med den privata sektorn och näringslivet, engagera sig ytterligare i arbetet för katastrofriskreducering, och framhålla dess kritiska betydelse för hållbar utveckling och resiliens.
- (g) FN-systemets övergripande förmåga att främja u-ländernas katastrofreduceringsarbete stärkas genom tillhandahållande av adekvata resurser via olika finansieringsmekanismer, inbegripet ökade, snabba, stabila och förutsebara bidrag till FN:s förvaltningsfond för katastrofreducering och genom att stärka förvaltningsfondens roll i förhållande till genomförandet av det här ramverket.
- (h) Interparlamentariska unionen och andra relevanta regionala organ och mekanismer för parlamentariker bör, när så är lämpligt, fortsätta stödja och förespråka katastrofriskreducering och stärkande av nationella rättsliga ramar.
- (i) Världsorganisationen för lokala och regionala myndigheter (UCLG) och andra relevanta lokala myndighetsorgan bör fortsätta stödja samarbete och ömsesidigt lärande mellan lokala myndigheter för katastrofriskreducering och för genomförandet av det här ramverket.

Uppföljande åtgärder

49. Konferensen uppmanar generalförsamlingen att vid sin sjuttionde session överväga möjligheten att inbegripa översynen av de globala framstegen i genomförandet av Sendairamverket för katastrofriskreducering 2015–2030 som en del av sin integrerade och samordnade process för uppföljning av FN:s konferenser och toppmöten, i samordning med ECOSOC, det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling och QCPR-förfarandet, när så är lämpligt, med beaktande av bidragen från den globala plattformen för katastrofriskreducering och de regionala plattformarna för katastrofriskreducering samt övervakningssystemet för HFA.

50. Konferensen rekommenderar generalförsamlingen att vid sin sextionde session inrätta en öppen mellanstatlig arbetsgrupp bestående av experter som utsetts av medlemsstater, med stöd av UNISDR och involvering av de relevanta berörda aktörerna, för utarbetandet av en uppsättning möjliga indikatorer för att mäta de globala framstegen i genomförandet av det här ramverket i samordning med arbetet inom den interinstitutionella expertgruppen för målen för hållbar utveckling (IAEG-SDGs). Konferensen rekommenderar också att arbetsgruppen överväger rekommendationerna från UNISDR:s vetenskapliga och tekniska rådgivande grupp om uppdateringen av publikationen "2009 UNISDR Terminology on Disaster Risk Reduction" senast till december 2016, och att resultatet av gruppens arbete ska läggas fram för generalförsamlingen för övervägande och antagande.

INDEX

- A**
Akademiska institutioner
 ansvar: 19(e) 36(b)
 partnerskap med: 7; 25(d)
Allriskstrategi: 7; 15; 19(g)
 i forskning/undersökningar: 24(k); 25(b)
 i prognoser: 33(b)
 i system och mekanismer för tidig varning: 14;
 18(g); 25(a); 33(b); 34(c)
Analys: *se dataanalys*
Ansvarsområden
 definition av: 27(a); 27(f)
 delning av: 19(b); 35
Ansvarstagande medborgarskap: 25(f)
Arbetsplats, resiliens: 30(e)
Arkipelagstater: 41
Avrinningsområden/floder: 28(d); 30(g)
Avskaffande av hunger: 31(h)
 lokal nivå: 19(f)
Bevis som ska genereras av UNISDR: 48(c)
Bidragande faktorer: 6 (*se även riskfaktorer*)
Bilateralt samarbete: *se samarbete på bilateral nivå*
Biologisk mångfald: 28(b)
Biologiska hot och risker: 15
BNP: 18(c)
Boskap, skydd av: 30(p); 31(f)
Bostäder, som samhällsskyddsmekanism: 30(j)
Bosättningar: *se människobosättningar; tillfälliga bosättningar*
Budgetanslag: 2; 27(i)
Build back better: 6; 19(k); 32
Bunkring av material för räddnings- och hjälpinsatser:
 se center för material för räddnings- och hjälpinsatser
Bygga bättre från början: 30(c)
Byggregler: 27(d); 30(h)
Bästa metoder, delning av: 24(g) (*se även lärdomar*)
- B**
Barn: 4; 7; 36(a)(ii)
Barnavård: 30(j)
Bedömning
 av ekonomiska konsekvenser: 30(c)
 av kapacitet: 24(b); 27(c)
 av markförsämring: 30(f)
 av miljökonsekvenser: 30(c)
 av sociala effekter av katastrofer: 24(d); 31(d)
 av sociala konsekvenser: 30(c)
 av strukturella konsekvenser: 30(c)
 av tekniska konsekvenser: 30(c)
 metoder och modeller för: 24(j)
 periodisk bedömning av nationella och lokala framsteg: 27(e)
 riskbedömning före katastrof: 23
 riskbedömning: 14; 23; 24(b); 25(a); 25(b); 25(g)
 (*se även periodisk bedömning av Sendairamverket; nationella periodiska bedömningar av framsteg*)
Befintliga risker: 27(b)
Beredskap, respons och återhämtning:
 åtgärder 17; 23; 32
 övningar: 33(h)
Beredskapsplaner: 33(a)
Bergsområden: 30(g)
Berörda aktörer
 ansvar och roller: 19(b); 35
 komplementaritet mellan: 19(e)
 samarbete med: 7; 14; 35 (*se även engagera hela samhället*)
 samordning av: 19(e); 36 (*se även berörda aktörers åtaganden*)
Beslutsfattande
 inkluderande: 19(g)
- C**
Center
 för bunkring av material för räddnings- och hjälpinsatser: 33(d)
 för främjande av allmän medvetenhet: 33(d)
Centrala förvaltningar, ansvarsområde: 19(b); 19(f)
 (*se även förvaltning, federala system*)
Centrala myndigheter: 19(b); 19(f)
Civilt samhälle, samordning med den offentliga sektorn: 7; 27(h); 27(j); 36(a) (*se även det civila samhällets kunskaper*)
Copyrightskyddat/patentskyddat material, tillgång till: 25(h) (*se även tillstånd till användning av copyrightskyddat/patentskyddat material*)
- D**
Data
 dataanalys: 24(a); 24(f) (*se även stordata*)
 dataanvändning: 19(g); 24(a); 24(f); 25(a); 25(g); 25(c); 27(f); 33(b); 36(c) (*se även slutanvändare av data/information*)
 databas över dödsfall: 33(n)
 datahantering: 24(a)
 datainsamling: 24(a); 24(f)
 icke-känsliga: *se icke-känslig information/data*
 realtidsdata: 24(f)
 spridning/utbyte: 19(g); 24(f); 24(o); 36(c); 36(d); 48(c)
 uppdelade: 19(g)
Decentralisering: *se resurser; beslutsfattande, lokal nivå.*
Delat ansvar: *se ansvar, delning av.*
Deltagande
 berörda aktörers, när så är lämpligt: 33(a)
 berörda aktörers: 26

delaktighetsprocess för utveckling av inkluderande, tillgängligt, icke-diskriminerande: 19(d)
kommunikationssystem: 33(b)
Demografisk förändring: 6; 30(f)
Det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling: 49
Dialog med vetenskapssamfundet: 24(h); 25(d); 27(j)
Disaster risk governance: 14; 20; 26
Djur: 30(p); 31(f)
Dolda kostnader för katastrofer: 4
Drabbade områden, utveckling av: 33(j) (*se även områden utanför riskområdet*)
Drabbade personer: 4; 18; 19(d); 30(j)
Drivkrafter för risk: *se risk, drivkrafter*
Dödlighet
databas för: 33(n)
nivå i utvecklingsländer: 4
reducering av: 3; 18(a)

E
Effekter av katastrofrisk
på en rumslig skala: 24(b)
på en social skala: 24(b)
Efterlevnad av byggregler: 30(h)
Egendom: *se skydd av egendom*
Ekonomi
ekonomisk tillväxt: 19(h)
ekonomiska effekter av katastrof: 4; 24(d); 31(d)
ekonomisk konsekvensbedömning: *se bedömning av ekonomiska effekter*
ekonomiska utmaningar i samband med genomförande: 24(k)
ekonomiska förluster, nivå: 4
ekonomiska förluster, minskning av: 18(c)
ekonomiska åtgärder för riskreducering: 17
ekonomisk återhämtning, planering: 33(g)
ekonomisk resiliens: 14
skydd för ekonomiska tillgångar: 5
Ekonomiska och sociala rådet: 49
Ekosystem
försämring av: 6
skydd av: 5
ekosystembaserade angreppssätt för katastrofriskreducering: 28(d); 30(n)
ekosystem som bidrar till att minska riskerna: 30(g)
effekter av att inte reducera risker: 24(b)
Engagera hela samhället: 19(d); 36(a) (*se även berörda aktörer, engagemang*)
Epidemier, risk för: 28(d)
Epidemier, som riskdrivkraft: 6
Erfarenhetsdelning: 24(g); 25(f)
Evakuering i beredskapssammanhang: 33(m) (*se även övning*)
Experter, mobiliserade av UNISDR: 48(c)

Exponering
bedömning av: 24(b)
information om: 25(e)
människor och egendom: 4; 17; 23;
reducering av: 6

F
Fallregister för sjukdom: *se sjukdom*.
Fattiga människor/de fattigaste: 7; 19(d)
Fattigdom
avskaffande av: 2; 11; 12; 28(b); 30(j); 31(h)
minskning av: 47(d)
och katastrofriskreducering: 6; 47(d)
Federala system: *se samhällstyrning*
Finansiella
anslag: 30(a)
effekter av katastrofer: 30(b)
finansreglerande organ: 36(c)
institutioner, samarbete med: 31(d); 36(c)
instrument: 30(m)
skydd: 30(b)
Finansiering
för utvecklingsländer: 19(m); 45
källor: 45
skatteinstrument: 30(m)
Forskning
om risk och resiliens: 14; 36(b)
Forum för samarbete: *se samarbete*
Forum för samordning mellan regeringar: 27(g) (*se även nationella och lokala plattformar*)
Framstegsrapporter
mekanismer och standarder för: 27(e); 27(g)
(*se även nationella framstegsrapporter; regionala framstegsrapporter*)
Frekventa katastrofer: 15
Frivilligarbetare
samarbete med: 7
kunskapsbas: 24(g)
utbildning av frivilligarbetare: 33(f)
frivilligarbete: 19(d); 35
Funktionsnedsättning
uppdelade data om: 19(g)
personer med: 7; 32; 36(a)(ii)
perspektiv på katastrofrisk: 19(d)
Future We Want: 12
Fysisk infrastruktur: 30(c)
Förebyggande
och begränsning av katastrof: 23
av skapande av katastrofrisker: 6; 17; 19(k); 27(b)
av förluster: 29
Förenta nationerna: 27(j); 34(e); 48(a); 48(b); 48(c); 48(d); 48(e); 48(f); 48(g)
enheter och deras mandat, hänsyn till: 48(b);
fotnot 6
Förenta nationernas fond för katastrofreducering (*United Nations Trust Fund for Disaster Reduction*): 48(g)

Förenta nationernas handlingsplan om katastrofriskreducering för resiliens (*United Nations Plan of Action on Disaster Risk Reduction for Resilience*): 48(b); 48(c)
Förenta nationernas initiativ Global Compact: 48(f)
Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling: 12
Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (*United Nations Framework Convention on Climate Change*): 12; 48(e)
Förenta nationernas ramverk för utvecklingsbistånd, UNDAF (*United Nations Development Assistance Frameworks*): 48(b)
Förenta nationernas tredje världskonferens om katastrofriskreducering: 1; 2; 50
Generalförsamlingens 68:e session: 37 (*se även Förenta nationernas generalförsamlings resolution 68/211*)
Generalförsamlingens 69:e session: 50
Generalförsamlingens 70:e session: 49
Generalförsamlingens resolution 68/211: (*se Förenta nationernas generalförsamlings 68e session*)
konferenser och toppmöten: 49
landprogram: 48(b)
UNISDR
samarbete med regionala organisationer: 48(c)
uppgifter för genomförande och uppföljning: 48(c); 50
webbplats: 37
Vetenskaplig och teknisk rådgivande grupp: 25(g); 48(c); 50
översyn av Sendairamverket: 48(c); 50
uppföljningsprocesser: 48(c)
Förespråkande av initiativ: 36(a); 48(c)
Förlorade liv: 4
Förlustreducering: 29
Förmåga, stärkning av
förmåga till bättre insats vid nödsituationer: 33(f)
personers förmåga att minska och hantera risker: 23; 33(j)
teknisk och vetenskaplig förmåga: 24(j)
(*se även skräddarsydda planer för förmågeuppbyggnad i utvecklingsländer*)
Förmågor: 40
Förordningar
om tjänster och infrastruktur: 27(a)
om bättre säkerhet: 27(d)
Försäkringar: 30(b) (*se även risköverföring, riskdelning, riskbegränsning och finansiellt skydd*)
Försörjning
försörjningsskydd: 5; 16; 19(c); 30(o); 30(p)
alternativ försörjning efter katastrof: 36(a)(i)
program för förbättring: 30(j); 31(g);
Förutseende angreppssätt: 30(f); 31(d)

Förväntat resultat: 16

G

Generalförsamlingen: *se Förenta nationernas generalförsamling*
Genomförande av Sendairamverket, institutionellt stöd för: 48; 48(a); 48(b); 48(c); 48(d); 48(e); 48(f); 48(g); 48(h); 48(i)
Genomförandemedel: 8; 17; 38 (*se även skillnader mellan länders medel*)
Genus:
genusperspektiv i politiken: 19(d); 32; 36(a)(i)
jämlika insatser: 32
hänsyn till genuskrav: 33(b)
Geografisk informationsteknik: 24(c); 25(c); 25(g) (*se även rymdbaserad data och teknik*)
GIS: 24(f)
Global Compact: (*se FN:s Global Compact*)
Global plattform för katastrofriskreducering: 3; 28(c); 48(c); 49
Globalt nätverk för klimattjänster: 34(c)
Goodwill: 35
Granskning av globala framsteg inom Sendairamverket: 49
Grundläggande tjänster i fasen efter en katastrof: 33(g)
Gränsöverskridande samarbete: 8; 19(a); 27(a); 28(d)
Gynnsam miljö
för att uppnå Sendai-målen: 16

H

Hemlöshet: 4
Historiska platser, skydd av: 30(d) (*se även religiösa platser*)
Hot
definition av: fotnot 3
förståelse för riskernas karaktär: 23; 24(b)
övervakande telekommunikationssystem: 33(b) (*se även exponering*)
Hushåll
drabbade av katastrof: 4
resiliens: 31(g)
Hydrometeorologiska frågor, globala mekanismer för: 33(e)
Hyogo Framework for Action och dess övervakningssystem: 1(b); 1(c); 3; 9; 10; 16; 19; 28(f); 33(k); 48(c); 49
Hållbar utveckling och katastrofriskreducering: 2; 3; 4; 10; 12; 19(h); 19(j); 28(a); 28(f); 31(a); 47(d); 48(c); 49
Hälsa
arbetsmiljöre regler: 27(d)
försörjningsskydd: 5; 19(c)
hälso- och sjukvårdsinstitutioners resiliens: 18(d); 33(c) (*se även initiativet One Million Safe Schools and Hospitals*)

hälso- och sjukvårdsinstitutioners säkerhet och effektivitet under och efter katastrofer: 33(c) (se även sjukdom; mödravård; spädbarnsvård; barnavård)
hälsomyndigheter, samarbete med: 31(e)
hälsoprogram och katastrofriskreducering: 30(i)
hälsosiliens: 14
hälsosystem: 31(e)
hälsovård, grundläggande tjänster: 30(j)
hälsoåtgärder för riskreducering: 17
katastrofers effekter på: 4; 24(d)
och katastrofriskreducering: 16; 19(h); 28(b)
vårdpersonal, kapacitetsutveckling: 30(i)

I

Icke frekventa katastrofer: 15
Icke-diskriminering: 19(d)
Icke-formell utbildning: 24(l)
Icke-känslig information/data: 19(g); 24(e); 25(c); 28(f); 36(c); 36(d)
Icke-permanenta bostäder: 30(f)
Icke-riskinformerad politik: 6
Icke-statliga organisationer: 24(o)
Icke-strukturella åtgärder: 29
Incitament: 19(f); 27(a); 27(d)
Indikatorer, utarbetande av: 18; 27(b); 48(c); 50 (se även öppna mellanstatliga arbetsgruppen om utarbetande av indikatorer)
Information
arrangemang för informationsdelning: 14; 34(c); 34(d); 47(b); 47(c)
fritt tillgänglig och åtkomlig: 24(e)
icke-känslig: se *icke-känslig information/data*
informations- och kommunikationsteknik: 24(f); 25(c)
kanaler för spridning av information om tidig varning: 33(b)
om händelsespecifik exponering för hot: 24(d)
om händelsespecifik sårbarhet: 24(d)
om katastrofer: 24(e)
på plats: 24(f); 25(c)
uppdelad: 25(e)
Informationskampanjer: 24(m); 27(a); 27(g); 36(c); 36(d)
Informell bosättning: 30(f)
Infrastruktur: 18(d); 27(a)
investering i: 30(c)
kritisk: 33(c)
sjukhus: 30(c); 33(c)
telekommunikationer: 33(c)
transport: 33(c)
utbildningsinstitutioner: 33(c)
vatten: 33(c)
vårdinrättningar: 33(c)
Inhemsk lagstiftning: se *nationell lagstiftning*
Inhemsk resurser/kapacitet: 8

Inklusivitet: 7; 19(d); 19(g); 36(a); 47(b) (se även *universellt tillgängliga angreppssätt för insats*)
Innovation
drivkrafter: 29
inkluderade: 47(b)
investering i och tillgång till: 24(k); 25(i)
utveckling av nya produkter och tjänster: 31(c)
Insats: 6; 14; 17; 19(j); 23; 24(l); 26; 32; 33(f); 33(h); 34(a); 34(b); 34(g); 34(h); fotnot 5
Institutionella åtgärder för riskreducering: 17
Institutioner, svagheter hos: 6
Interinstitutionella expertgruppen för målen för hållbar utveckling (IAEG-SDGs): 48(c); 50
Internationell katastrofhjälp, reglering av: 33(p)
Internationell återhämtningsplattform: 34(d)
Internationella dagen för katastrofreducering: 25(f)
Internationella finansiella institutioner
lån/stöd för katastrofriskreducering: 48(d); 48(e)
samarbete med: 31(b)
Internationella hälsoförordningarna (2005): 30(i); 31(e); 48(b)
Internationella Röda korset och Röda halvmånen: 48(e)
Internationellt samarbete: se *samarbete, internationellt*.
Interparlamentariska unionen: 48(h)
Investeringar
i resiliens: 9; 14; 29; 30(b); 30(c)
i riskreducering eller insats: 19(j)

J

Jordbruk: 28(b)

K

Kartläggning: se *riskkartläggning*.
Katastrofbenägna länder: 40
Katastrofförluster
bedömning av 24(d)
delning av information om: 24(d); 24(e)
offentlig redovisning av: 24(d)
registrering: 24(d)
Katastrofinformation: se *information om katastrof*
Katastrofmedicin: 30(i)
Katastrofriskens dimensioner: 23
Katastrofriskområden/katastrofutsatta områden: 27(k); 33(m)
Katastrofriskreducering,
framsteg: 3
instrument för: 26
integrering i policy/planer/program/budgetar: 2
sociala åtgärder för: 17
Katastrofriskreducering, kostnadseffektivitet: 3 (se även *dolda kostnader för katastrofer*)
Katastrofsäkra strukturer: 30(h)
Klimatförändring
och katastrofriskreducering: 4; 6; 11; 12; 19(h); 28(b); 28(c); 47(d)
scenario: 25(b); 33(a)

som drivkraft för risk: 12; 42
Klimatvariationer: 6
Klimatvariationer: *se klimatvariationer*
Klyftor
i fråga om genomförande: 9; 24(k)
i fråga om forskning: 25(g)
Klyftor mellan länder i fråga om medel: 40
Know-how: 40
Kollegial granskning: 28(e)
Kollegialt lärande/ömsesidigt lärande: 24(g); 25(f);
28(e); 48(i)
Kommunikation
mekanismer: *se mekanismer för kommunikation om katastrofrisker: mekanismer för kommunikation om nödsituationer; delaktighetsprocess för utveckling av kommunikationssystem.*
kommunikationspolicy: 36(d)
Kontinuitet i operativa insatser och planering, efter katastrofer: 33(g)
Kritiska anläggningar, resiliens: 30(c) (*se även infrastruktur; skolor, resiliens; sjukhus, fysisk infrastruktur, universell design, standardisering av byggmaterial, retroaktiv anpassning, underhållskultur*)
Kroniska sjukdomar: 30(k) (*se även hälsa*)
Kultur: 19(d)
förebyggandekultur: 25(f); 36(a); 36(d);
hänsyn till: 33(b)
katastrofers effekt på: 48(c)
kulturarv, katastrofers effekter på och skydd av: 5;
24(d); 30(d)
kulturell resiliens: 14
kulturella och samlande institutioner: 30(d)
kulturella tillgångar: 19(c)
kulturella åtgärder för riskreducering: 17
underhållskultur: 30(c)
Kunskap
hos berörda aktörer: 35
hos det civila samhället: 24(g); 36(a)
hos frivilligarbetare: 24(g); 36(a)
hos migranter: 36(a)(vi)
hos statliga tjänstemän: 24(g)
i samhällen: 24(g); 36(a)
lokal: 24(i)
Kunskapsdelning/kunskapsutbyte: *se delning av lärdomar/bästa metoder, och arrangemang för informationsdelning.*
Kustlinjer/översvåmningsområden: 28(d); 30(g); 41
Kustlösa utvecklingsländer: 17; 41; 47(a)
Kvinnor
i sårbara situationer: 4
roll för genomförande av politik, planer och program med genusperspektiv: 7; 35(a)(i)
roll för hantering av katastrofrisk: 36(a)(i)
roll för resurstilldelning till politik, planer och program med genusperspektiv: 36(a)(i)

roll för utformning av katastrofriskpolitik: 7;
36(a)(i)
(*se även ledarskap hos kvinnor*)
Könsuppdelade data: 19(g)

L

Lagar, utarbetande och efterlevnad: 27(d); 27(f);
48(h)
Lagstiftning: 19(e)
Lagstiftnings- och förvaltningsåtgärder för ökad
transparens: 27(a)
för riskreducering: 17; 48(h)
Landsbygdsutvecklingsplaner: 30(g)
Ledarskap:
politiskt: 16
hos kvinnor: 19(d); 32
hos ungdomar: 19(d)
Leveranskedjor
komplexa: 6
resiliens hos: 30(o)
Livräddande tjänster och åtgärder under och efter en
katastrof: 33(c); 36(d) (*se även livsviktiga tjänster*)
Livshotande sjukdom: 30(k) (*se även hälsa*)
Livsmedel
och näringstillförsel: 28(b); 30(j)
livsmedelstrygghet: 19(h); 30(j)
livsmedelsleveranser: *se nödhjälpsleveranser av livsmedel och icke-livsmedel*
Livsviktiga tjänster under/efter en katastrof: 33(c)
Logistikkapacitet för respons och nödsituationer:
33(f)
Logistikresurser, tilldelning av: 30(a)
Lokala
myndigheter, medinflytande/förmågeuppbyggnad:
19(f); 33(m); 48(i) – myndigheter och samhällen,
medinflytande: 19(f)
myndigheter: 19(e); 27(g); 48(i)
plattformar: 27(g)
hänsyn till lokala behov: 33(h) risker på lokal nivå:
19(i); 25(b)
strategier/planer för katastrofriskreducering på
lokal nivå: 18(e); 36(a)
Lån/finansiellt stöd för katastrofriskreducering: *se internationella finansiella institutioner*
Långsamma katastrofer: 4; 15
Lägsta acceptansnivå: 24(b)
Länder
länder som står inför specifika katastrofrisker:
19(m); 30(c); 47(a)
skydd av: 5
Länder i Afrika, behov: 8; 17; 19(m); 41; 43; 47(a)
Lärdomar/bästa metoder, delning: 24(g); 25(d);
25(e); 28(a); 33(j); 33(k); 34(b) (*se även arrangemang för informationsdelning*)

M

Making Cities Resilient-kampanj: 25(f)
Markanvändning

bristfällig fysisk planering: 6 (*se även bedömning av markförsämring*)
fysisk planering och politik: 27(d); 30(f); 33(j); 33(k)

Medborgare, frivilligarbete: 19(d)
Medborgarskap: *se ansvarstagande medborgarskap*.
Medborgarutbildning: 24(l) (*se även utbildningskampanjer i medier*)
Medelinkomstländer, behov: 8; 17; 19(m); 41; 47(a)
Medier: 25(c); 36(d)
Medinflytande: *se lokala myndigheter, lokalsamhällen, de fattigaste*.
Medvetenhetsökande åtgärder 3; 19(k); 24(m); 25(f); 27(g) 33(d); 36(a);
Mekanismer för katastrofriskkommunikation: 33(b) (*se även mekanismer för nödlägeskommunikation*)
Mekanismer för nödlägeskommunikation: 33(b)
Mellanstatliga organisationer: 28(c)
Metoder och modeller för riskbedömning: 24(j) (*se bedömning av metoder och modeller*)
Migranter, samordning/engagemang med myndigheter och offentlig sektor: 7; 27(h); 36(a)(vi);

Miljö
förståelse för: 23
katastrofers effekter på: 24(d)
miljöförvaltning och katastrofriskreducering: 19(h); 28(b); 47(d)
miljöförändring: 30(f)
miljökonsekvensbedömning: *se bedömning av miljökonsekvenser*
miljömässiga påföljder av katastrofer: 4
miljöutmaningar i samband med genomförande: 24(k)
miljöåtgärder för riskreducering: 17
och resiliens: 14
resurser: 19(c); 27(d)
skydd/förvaltning av miljötillgångar och överföring av/tillgång till miljövänlig teknik: 46; 47(b)

Millennieutvecklingsmålen: 9
Minst utvecklade länder, behov: 8; 17; 19(m); 41; 47(a)
Mobilisering av samhället: 24(m)
Mobiltelefonnät för riskkommunikation: 25(c)
Multilateralt samarbete: *se samarbete*
Multisektoriella angreppssätt: 7
Mål: 18; 27(b)
Människoskapade hot: 15
Mänskliga bosättningar
informella: 30(h) (*se även informella bosättningar*)
marginaliserade: 30(h)
säkra områden: 27(k); 30(g)
Mänskliga rättigheter, främjande och skydd av: 19(c)
Mätinstrument: 24(f)
Mödravård: 30(j)
Möjliggörande miljö
för katastrofriskreducering inom institutioner: 46

för katastrofriskreducering inom ramen för lokal/nationell/regional/global politik: 46
Mönster för katastrofrisk, UNISDR:s övervakning av: 48(c)

N

Nationell förmåga: 34(a)
Nationella
framstegsrapporter: 3
hälsosystem: 30(i) (*se även primärvård, sekundärvård och tertiärvård*)
hänsyn till nationell praxis: 36(d)
hänsyn till nationella omständigheter: 19; 19(a); 24(b) (*se även nationellt kompatibla regionala mekanismer*)
hänsyn till nationella policyer: 35
hänsyn till nationella prioriteringar: 17; 41; 48(b)
institutioner, samordning mellan: 19(e); 19(f);
kontaktpunkter för Sendairamverket: 27(g)
myndigheter som är relevanta i samband med katastrofrisk: 19(b)
periodisk bedömning av framsteg: 27(e)
planer för katastrofriskreducering: 27(e); 36(a); 48(c)
plattformar: 27(g); 48(c)
skyldigheter enligt internationella avtal/åtaganden: 8; 19
strategier för katastrofriskreducering: 18(e); 36(a)
Nationellt kompatibla regionala mekanismer: 34(c)
Naturliga hot: 15
Naturtillgångar, förvaltning och katastrofriskreducering: 6; 30(n); 47(d)
Nordsydligt samarbete: 44; 45
Normativa ramverk: 36(a); 36(c)
Nya katastrofrisker: 36(b)
Näringslivet
ansvar: 19(e); 36(c)
katastrofriskhantering i företagspraxis: 7; 30(o)
kontinuitet: 36(c)
resiliens: 30(o); 31(i)
Nöd hjälp, rehabilitering och utveckling, koppling mellan: 33(j)
Nöd hjälpsbistånd, offentlig politik för samordning, finansiering och förfaranden: 33(e) (*se även nödhjälpsleveranser*)
Nöd hjälpsleveranser av livsmedel och icke-livsmedel: 33(h)

O

Offentlig granskning och debatt: 27(e) (*se även parlamentariker*)
Offentlig policy
för ökad transparens: 27(a)
incitament för att policyer ska följas: 27(a)(ii); 27(a)(iii)
om delade naturtillgångar: 28(d)
om finansiering av nödhjälps: 33(e)

om förfaranden för nödhjälp: 33(e)
om katastroförsakad rörlighet: 30(l)
om kommunikation för katastrofriskreducering: 36(d)
om markanvändning: 30(f)
om offentliga tjänstemäns roll: 33(e)
om samordning av nödhjälp: 33(e) (*se även nödhjälpsleveranser*)
om återhämtning och återuppbyggnad efter katastrofer: 33(e)
policyuppdatering på grundval av scenarier för klimatförändring: 33(a)
resurser som lokala och nationella förvaltningar måste frigöra för att genomföra policyerna: 30(a)
samstämmighet mellan andra policyer och katastrofriskreducering: 27(a)
samstämmighet mellan policy för katastrofriskreducering och hållbar utveckling: 31(a)
som är genuskänslig: 36(a)(i)
som är risk-informerad: 28(c);
utformad för inkludering av obotligt och kroniskt sjuka: 30(k)
utformad tillsammans med äldre personer: 36(a)(iv) spridd av UNISDR: 48(c)
Offentlig redovisning av katastrofförluster: 24(d)
Offentlig sektor, ansvarsområden: 19(e)
Offentliga samråd: 36(d)
Offentliga tjänstemän: *se offentlig policy för offentliga tjänstemän*
Offentligt-privat samarbete: 7; 31(i)
Officiellt utvecklingsbistånd: 19(l) (*se även utvecklingsbistånd och katastrofriskreducering*)
Ojämlighet och katastrofriskreducering: 6
Omflyttning: 27(k); 30(l); 33(l)
i samråd med berörda personer: 33(l)
Omflyttningar,
nivå: 4
risk för: 28(d)
stödsystem för: 33(h) (*se även logi; nödhjälpsleveranser av livsmedel och icke-livsmedel; tillfälliga bosättningar*)
Områden som är känsliga för torka: 30(g)
Områden utanför riskzonen: 33(l)
Områdesbaserade stödsystem:
för insatser: 33(h)
för katastrofrelaterade omflyttningar: 33(h)
One Million Safe Schools and Hospitals-initiativ: 25(f)

P

Pandemier: 6
Parlamentariker: 27(e); 27(i)
Partnerskap
med den privata sektorn: 19(e)
med hela samhället: 19(d)
mellan alla nivåer: 37
mellan mekanismer/institutioner: 26

på global nivå: 19(l)
Partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändring: 48(e)
Patentskyddat material: *se copyrightskyddat material*.
Periodisk bedömning av nationella och lokala framsteg
Periodisk översyn av Sendairamverket: 1(e); 48(c)
Personcentrerade angreppssätt: 7
Planering för social återhämtning: 33(g)
Planet- och klimatobservationer: 25(c)
Plötsliga katastrofer: 15
Policy
skräddarsydd för platsen: 24(i)
spridning av UNISDR: 48(c)
Politiskt
ledarskap: *se ledarskap*
åtgärder för riskreducering: 17
Praxis, förmedlad av UNISDR: 48(c)
Preferentiella villkor för tekniköverföring: 45; 47(a)
Primärt ansvar, staternas: 19(a); 35
Primärvård: 30(i)
Principer för katastrofriskreducering: 19
Privat sektor
ansvar: 19(e)
investering för hantering av underliggande riskfaktorer: 19(j)
kunskapsbas: 24(g)
partnerskap med: 25(d); 25(f); 27(j); 48(f) (*se även offentligt-privat samarbete*)
Produktiva tillgångar och verktyg, skydd av: 19(c); 30(o); 30(p); 31(f)
Prognos, personcentrerad sektorsövergripande: 33(b)
Prognos, personcentrerade allriskssystem: 33(b)
Psykiatrisk vård: 33(o)
Psykosocialt stöd: 33(o)

Q

Quadrennial comprehensive policy review
den fyraåriga övergripande politiska
översynsprocessen: 49

R

Rapportering: 27(a)(iii)
Redovisning av katastrofförluster: 24(d); 25(a)
Redovisningsorgan, ansvarsområden: 36(c)
Regionalt samarbete: *se samarbete på regional nivå*
framstegsrapporter: 3
mekanismer för tidig varning: 34(c)
operativa mekanismer: 34(a)
organisationer: 48(c)
protokoll: 34(g)
regionala och subregionala strategier: 1(a); 28(a); 36(a)
regionala plattformar, subregionala plattformar: 3; 28(c); 48(c); 49
Rehabilitering (*se återhämtning, återuppbyggnad*)
Religiösa platser: 30(d)
Resiliens: 2; 5; 17; 18(d); 27(b); 32; 33(c); fotnot 2
Resultat: *se förväntat resultat*.

Resurser
 berörda aktörers: 35
 decentralisering av: 19(f)
 tilldelning av: 30(a)
 Retroaktiv anpassning: 30(c)
 Riktlinjer för internationella katastrofinsatser: 33(p)
 Riodeklarationen om miljö och utveckling: 12
 Risk
 bedömning av: *se riskbedömning*
 bidragande faktorer 6
 drivkrafter: 19(i)
 faktorer: 19(j)
 kartor/kartläggning: 24(c); 25(a); 25(b); 30(g)
 kunskap: 24(l)
 modellering: 25(a); 25(g)
 risk och utveckling: 15
 riskbegränsning: 30(b)
 riskdelning: 30(b); 31(b)
 riskfaktorers sekundäreffekter: 24(b)
 riskinformation, i alla dimensioner: 24(n)
 riskinformerad investering: 36(c)
 riskinformerat beslutsfattande: 19(g)
 risköverföring: 30(b); 31(b)
 underliggande: 6; 9; 19(j)
 ömsesidigt beroende: 24(k)
 Riskbedömning före katastrof: *se bedömning*
 Riskförståelse: 14; 19(i); 23; 24; 25(f) (*se även riskernas karaktär, bedömning av miljökonsekvenser; miljöförvaltning och katastrofriskreducering; bedömning av ekonomiska konsekvenser; bedömning av sociala effekter; hälsa och katastrofriskreducering; utbildning om katastrofriskreducering; riskfaktorer*)
 Riskhantering: 3; 19(e); 23; 24(h); 27(d); 28(c)
 certifiering för: 27(j)
 forskning om: 24(k); 25(i)
 hinder: 24(k)
 införlivande i processerna för återhämtning och rehabilitering efter katastrofer: 33(j)
 utmaningar: 24(k)
 Rymdbaserad
 information: 24(f)
 teknik: 25(c)
 Rädsla: 29
 Rätt till utveckling: 19(c)

S
 Samarbete
 forum för samarbete: 3
 mellan berörda parter: 3; 31(c); 31(e); 33(i)
 multilateralt: 47(a)
 om gränsöverskridande frågor: 8; 19(a)
 om internationella katastrofinsatser: 33(p)
 på bilateral nivå: 8; 19(a); 47(a)

 på internationell nivå: 6; 8; 17; 18(f); 19(a); 19(i); 25(c); 38; 39; 40; 41; 42; 43; 44; 45; 46; 47(a); 47(b); 47(c); 47(d); 48
 på regional nivå: 8; 19(a); 28(a); 34(f)
 på subregional nivå: 8; 19(a); 28(a); 28(c)
 Samarbetsmetoder: 37
 Samhälle
 kunskap i samhällen: 24(g); 36(a)
 samarbete med samhälle/samhällsbaserade organisationer: 24(o); 27(h); 35
 samhällsföreträdares roller för katastroferriskreducering: 27(f)
 skydd för samhällen: 5
 utbilda samhällets hälsoskyddsgrupper: 30(i)
 Samhällstyrning 6;
 SAMOA Pathway, slutdokument från den tredje internationella konferensen om små önationer under utveckling: 42
 Samordning
 av beredskap/insatser: 33(b)
 mellan berörda parter: 19(e); 27(h)
 mellan institutioner: 14
 mellan sektorer: 14; 19(e)
 samordnade regionala angreppssätt: 34(a) (*se även regionala operativa mekanismer*)
 under nationella myndigheter: 33(i); 35; 36(c); 36(d)
 Samstämmighet: 11; 12; 48(c) (*se även hållbar utveckling och katastrofriskreducering; hälsa och katastrofriskreducering, klimatförändring och katastrofriskreducering; miljöförvaltning och katastrofriskreducering; verktyg och instrument för katastrofriskreducering; nödhjälp, rehabilitering och utveckling, koppling mellan; utvecklingsagenda efter 2015; utvecklingsbistånd och katastrofriskreducering*)
 Sasakawa Award: 25(f)
 Scenario
 för katastrofrisk: *se nya katastrofrisker*
 för klimatförändring: *se klimatförändringsscenario*
 Sektorer
 ansvar: 19(b)
 samordning mellan: 19(e)
 sektorspecifika policyer: 24(i); 27(g)
 Sektorsövergripande angreppssätt: 15; 24(i); 27(a); 47(d)
 Sekundäreffekter av riskfaktorer: 24(b) (*se även riskfaktorer*)
 Sekundärvård: 30(i)
 Sexuell och reproduktiv hälsa: 30(j)
 Sjukdom
 fallregister: 33(n)
 förebyggande av: 33(n)
 Sjukdom: *se kroniska och livshotande sjukdomar; hälsa*
 Sjukhus: 30(c); 33(c); (*se även vårdinstitutioner; initiativet One Million Safe Schools and Hospitals*)
 Skada: 4

Skapande av katastrofrisk: *se förebyggande av skapande av katastrofrisk.*
Skolor, resiliens hos: 30(c)
Skräddarsydda planer
 för förmågeuppbyggnad i utvecklingsländer: 17; 19(m); 45; 47(a)
 för kommunikationssystem: 33(b)
 för personer med funktionsnedsättning: 36(a)(iii)
Skydd
 av egendom: 19(c); fotnot 3
 av personer: 5; 19(c)
Skydd i samband med omflyttning: 33(h) (*se även omflyttningar, stödsystem för; tillfälliga bosättningar*)
Slutanvändare av data/information: 24(a); 25(e); 33(b); 36(c); 36(d)
Små och medelstora företag: 4; 36(c) (*se även mikroföretag*)
Små önationer under utveckling, behov: 17; 19(m); 41; 42; 47(a)
Småskaliga katastrofer: 4; 15; 36(d)
Social resiliens: 14
Social teknik: 33(b)
Sociala behov, hänsyn till: 33(b)
Sociala effekter av katastrof: 4; 31(d) (*se även bedömning av sociala konsekvenser*)
Sociala effekter av katastrofrisk: 24(b) (*se även bedömning av sociala konsekvenser; sociala effekter av katastrof*)
Sociala medier: 24(m); 25(c)
Sociala skyddsmekanismer, förstärkning av: 30(j); 31(g)
Sociala utmaningar i samband med genomförande: 24(k)
Spridning
 av information/data: *se data*
 av verktyg: 25(a)
Spädbarnsvård: 30(j)
Stadsplanering/urban utveckling: 27(d); 30(f); 47(d)
Standarder
 utarbetande av: 27(j); 35; 36(c); 48(c)
 översyn/förbättring: 30(h); 33(j); 33(k)
 (*se även hälso- och säkerhetsnormer; standarder för framstegsrapportering; samordning av beredskap/respons; regionala protokoll*)
Standardisering av byggmaterial: 30(c)
Staten
 verkställande och lagstiftande institutioner: 19(e)
Statistik: 25(a)
Stordata: 25(c)
Storskaliga katastrofer: 41
Strukturella åtgärder: 17; 29 (*se även icke-strukturella åtgärder*)
Strukturer för ansvarsutkrävande: 19(e)
Strukturkonsekvensbedömning: *se bedömning av strukturella konsekvenser*
Stöd, reglering av stöd i återhämtningsfasen: 33(p)
Subregionalt samarbete: *se samarbete*

Syd-sydligt samarbete: 44; 45
Sysselsättningskapande: 29
Sårbarhet
 hos tillgångar: 4; 17; 23
 hos personer: 4; 17; 23
 bedömning av: 24(b)
 information om: 24(e)
 minskning av: 6
 människor i sårbara situationer: 4
Säkerhet: 4; 27(d); fotnot 5

T

Teknik
 begränsad åtkomst till: 6
 för informationsutbyte: 25(e)
 investering i: 24(k)
 och resiliens: 14
 teknikpooler: 47(c)
 tillgång till: 47(c)
 utveckling av: 36(c)
 överföring av: 25(c); 40; 47(a)
 överföring till utvecklingsländer: 19(m); 47(b)
Teknikkonsekvensbedömning: (*se bedömning av tekniska konsekvenser*)
Teknikrelaterade hot: 15
Tekniska åtgärder för riskreducering: 17
Tekniskt stöd för katastrofriskreducering: 47(a)
Telekommunikationsinfrastruktur: 33(c)
 system för övervakning av hot: 33(b)
Tematiska plattformar: 28(c); 47(c)
Terminologi: 25(g); 48(c); 50
Tertiärvård: 30(i)
Tiden efter en katastrof
 insats och granskning: 19(j); 25(g); 30(j)
 policier för återhämtning och återuppbyggnad: 33(e)
Tidig varning,
 förbättring/förstärkning av: 14; 25(a)
 investering i: 33(b); 34(c)
 regionala system för tidig varning som är kompatibla med nationella system: 34(c)
 tillgång till: 18(g)
 utformning av: 36(a)(iv); 36(a)(v); 36(d)
 utrustning/anläggningar till lågt pris: 33(b)
 (*se även informationskanaler*)
Tidsramar för planer för katastrofriskreducering: 27(b); 33(j); 36(b); 37
Tillfälliga bosättningar: 33(j)

Tillgång
 till data: 24(f); 25(c) -till tidig varning: 18(g); 33(b)
 till livräddande tjänster: 30(k)
 till riskinformation/riskbedömning: 18(g) (*se även information, fritt tillgänglig och åtkomlig*)
Tillgångar, minska förlusten av: 16
Tillgänglighet: *se universellt tillgängliga angreppssätt för insats; inklusivitet.*

Tillstånd
till användning av copyrightskyddat material: 25(h)
till användning av miljövänlig teknik: 45
till tekniköverföring: 47(a)
Tillväxt (ekonomisk): 19(h); 29
Torra områden: 30(g)
Traditionella kunskaper: 19(g); 24(i)
Transparens: (*se offentlig policy för ökad transparens*)
Transportinfrastruktur: 33(c)
Trender för katastrofrisk, UNISDR:s övervakning: 48(c)
Triangelsamarbete: 44; 45
Turism och katastrofriskhantering: 30(q)

U

UCLG

United Cities and Local Governments: 48(j)

Underliggande drivkrafter/faktorer: 6; 9; 19(j) (*se även riskfaktorer*)

Ungdomar

ledarskap: 19(d)

samarbete med: 7; 36(a)(ii)

Universell design: 30(c); 36(a)(iii)

Universellt tillgängliga angreppssätt för insats 32

Uppföljning

av Sendairamverket: 16; 19(e); 27(e); 48(c)

insatser (vid Förenta nationerna): 49; 50

verktyg: 30(f)

Uppsökande av den privata sektorn: 19(e)

Urbanisering, oplanerad och snabb: 6

Ursprungsfolk

kunskaper/praxis: 24(i); 36(a)(v)

folk, samordning/engagemang med myndigheter och offentlig sektor: 7; 27(h)

Utbildning

för yrkesverksamma/anställda: 24(l); 27(a); 36(c)

i katastrofinsats: 33(f); 33(h); 34(h)

i katastrofriskreducering: 24(g); 48(c)

Utbildning

för yrkesverksamma: 24(l)

katastrofers effekt på utbildning: 24(d); 24(g);

24(l); 24(m); 36(a); 48(c)

läroplaner: 36(a)(ii)

om katastrofrisk och riskreducering: 19(k);

utbildningskampanjer i medierna: 36(d)

utbildningsrelaterad resiliens: 14

utbildningsåtgärder för riskreducering: 17

Utbildningsinstitutioner,

minska skador på: 18(d)

resiliens hos: 33(c)

(*se även initiativet One Million Safe Schools and Hospitals*)

Utbildningsutmaningar i samband med

genomförande: 24(k)

Utsäde: 30(p); 31(f)

Utvecklade länder, åtaganden: 19(l)

Utveckling och risk: 15

Utvecklingsagendan efter 2015: 11

Utvecklingsbistånd och katastrofriskreducering: 47(d)

Utvecklingsländer

behov av ökad förmåga/kapacitet: 8; 19(a); 19(m); 38; 39; 40; 41; 42; 43; 44; 45; 46; 47(a);

stöd till: 19(m); 38; 39; 40; 41; 42; 43; 44; 45; 46;

47(a); 48(b); 48(d)

V

Vatteninfrastruktur: 33(c)

Vattenrelaterade katastrofrisker: 34(e)

Verksamheter med synergieffekter 36(a)

Verktyg/instrument

för förlustregistrering: 25(a)

för katastrofriskreducering: 28(b)

Vetenskap

gränssnitt mellan vetenskap och policy: 24(h); 36(b)

och beslutsfattande: 25(g); 36(b)

samverkan mellan vetenskap och tradition: 24(i)

utvecklingsländers tillgång till: 47(b)

vetenskaplig forskning: 25(g)

vetenskapliga institutioner och

forskningsinstitutioner: 7

vetenskapligt baserad information: 19(g)

Våtmarker: 30(g)

Vägledning

från UNISDR: 48(c)

för återuppbyggnad: 33(k)

Världshälsoorganisationen: 30(i); 31(e)

Y

Yokohamastrategin: 19

Yrkeskårer, samarbete med regeringar: 7

Yrkesorganisationer: 27(j)

Å

Åldersperspektiv: 19(d); 19(g)

Åtaganden om genomförande: 1(d); 48(c)

berörda parter: 35; 37; 48(c)

de utvecklade ländernas: 19(l)

politiska åtaganden: 3

staternas: 2

Åtaganderegister, upprätthålls av UNISDR: 48(c)

Återhämtning, rehabilitering, återuppbyggnad: 6; 14;

19(k); 29; 30(h); 33(j); 33(k)

Återuppbyggnad: 30(c) (*se även återhämtning, rehabilitering*)

Åtkomst

till data: 24(f); 25(c) -till tidig varning: 18(g); 33(b)

till livräddande tjänster: 30(k)

till riskinformation/riskbedömning: 18(g)

Ä

Äldre personer, engagemang: 7; 36(a)(iv)

Ö

Ömsesidigt beroende riskfaktorer: *se riskfaktorer*

Ömsesidigt överenskomna villkor: 46; 47(a)

Öppna mellanstatliga arbetsgruppen om utarbetande
av indikatorer: 50

Översvämningsområden: 30(g)

Övervakning: 14; 25(a); 28(f); 48(c)

Övning

för evakuering: 33(h)

för katastrofberedskap: 34(f)

Översikt över Sendairamverket för katastrofriskreducering 2015–2030

Omfattning och syfte

Det här ramverket ska omfatta både små- och storskaliga, frekventa och icke frekventa, plötsliga och långsamma katastrofer, som har orsakats av naturliga eller oavsiktliga människoskapade hot, liksom tillhörande miljömässiga, tekniska och biologiska hot och risker. Ramverkets syfte är att ge vägledning för en allriskorienterad katastrofriskhantering inom utvecklingen på alla nivåer samt inom och över alla sektorer.

Förväntat resultat

Väsentligt minskade risker för katastrofer och förlust av liv, försörjning och hälsa samt av människors, företags, samhällens och nationers ekonomiska, fysiska, sociala, kulturella och miljömässiga tillgångar.

Mål

Förebygga nya och minska befintliga katastrofrisker genom att genomföra integrerade och inkluderande ekonomiska, strukturella, rättsliga, sociala, hälsorelaterade, kulturella, utbildningsrelaterade, miljömässiga, tekniska, politiska och institutionella åtgärder som kan förebygga och minska exponering för hot och sårbarheten för katastrofer, öka beredskapen för insats och återhämtning och därmed stärka resiliensen.

Globala mål

Väsentligt minska den globala dödligheten till följd av katastrofer, fram till 2030, med avsikt att minska det genomsnittliga antalet döda per 100 000 invånare under perioden 2020–2030 jämfört med 2005–2015.	Väsentligt minska antalet personer som drabbas av katastrofer fram till 2030, med avsikt att minska det globala genomsnittet per 100 000 invånare under perioden 2020–2030 jämfört med 2005–2015.	Minska de direkta ekonomiska förlusterna i förhållande till den globala bruttonationalprodukten (BNP) fram till 2030.	Väsentligt minska skador på kritisk infrastruktur och störningar av grundläggande tjänster, bland annat hälso- och sjukvårdsinrättningar och utbildningsinstitutioner, till följd av katastrofer, genom att utveckla deras resiliens fram till 2030.	Väsentligt öka antalet länder med nationella och lokala strategier för katastrofrisk-reducering fram till 2020.	Väsentligt stärka det internationella samarbetet med utvecklingsländer genom adekvat och hållbart stöd för att komplettera deras nationella åtgärder för genomförandet av detta ramverk fram till 2030.	Väsentligt öka allmänhetens åtkomst och tillgång till allriskvarnings-system samt information om och bedömning av katastrofrisker fram till 2030 genom adekvat och hållbart stöd för att komplettera deras nationella åtgärder för genomförandet av detta ramverk fram till 2030.
---	---	---	--	---	---	---

Prioriterade fokusområden

Staterna behöver vidta fokuserade åtgärder inom och över sektorer på lokal, nationell, regional och global nivå inom följande fyra prioriterade områden.

Prioritering 1	Prioritering 2	Prioritering 3	Prioritering 4
<p>Uppnå en god förståelse för katastrofrisker.</p>	<p>Stärka förvaltningars förmåga att ta ansvar för katastrofriskreducering (disaster risk governance).</p>	<p>Investeringar i katastrofriskreducering för att skapa resiliens.</p>	<p>Vidta relevanta förberedande åtgärder för en bättre återhämtning, rehabilitering och återuppbyggnad ("build back better").</p>
<p>Katastrofriskhantering måste grundas på en förståelse för katastrofrisk i alla dess dimensioner, såsom sårbarhet, förmåga, människors och egendoms exponering riskernas karaktär samt miljön.</p>	<p>Styrinstrumenten för hantering av katastrofrisker på alla nivåer är centrala för hanteringen av katastrofriskreducering inom alla sektorer och för att garantera samstämmighet mellan de nationella och lokala rättsliga ramarna, förordningarna och politiska riktlinjerna, vilka genom att fastställa roller och ansvarsområden vägleder, uppmuntrar och ger incitament till den offentliga och den privata sektorn att agera och ta itu med katastrofrisker.</p>	<p>Offentliga och privata investeringar för förebyggande och reduktion av katastrofrisker genom strukturella och icke-strukturella åtgärder är av central vikt för att stärka den ekonomiska, sociala, hälsorelaterade och kulturella resiliensen hos människor, samhällen, länder och deras tillgångar, liksom hos miljön.</p> <p>Investeringarna kan driva på innovation, tillväxt och sysselsättning. Sådana åtgärder är kostnadseffektiva och bidrar till att rädda liv, förebygga och minska förluster och säkerställa effektiv återhämtning och rehabilitering.</p>	<p>Erfarenheten visar att katastrofberedskapen behöver stärkas för effektivare insatser, och för att se till att det finns förmåga på plats för effektiv återhämtning. Katastrofer har också visat att återhämtnings-, rehabiliterings- och återuppbyggnadsfasen, som måste förberedas innan katastrofen inträffar, är ett tillfälle att "build back better", bland annat genom att integrera katastrofriskreducering i utvecklingsåtgärder. Kvinnor och personer med funktionsnedsättningar bör offentligt leda och främja jämlika och universellt tillgängliga angreppssätt under insats- och återuppbyggnadsfaserna.</p>

Vägledande principer

<p>Staterna har det primära ansvaret för att förebygga och minska katastrofrisker, bland annat genom samarbete.</p>	<p>Ansvaret ska delas mellan centrala förvaltningar och nationella myndigheter, sektorer och berörda aktörer, i den form som är lämplig för de nationella omständigheterna.</p>	<p>Människor och deras egendom ska skyddas, samtidigt som alla mänskliga rättigheter, inbegripet rätten till utveckling, ska främjas och värnas.</p>	<p>Hela samhället ska engageras.</p>	<p>Alla statens verkställande och lagstiftande institutioner på nationell och lokal nivå ska engagerats fullt ut.</p>	<p>Lokala myndigheter och samhällen ska ges ökat medinflytande genom lämpliga resurser, incitament och beslutsbefogenheter.</p>	<p>Beslutsfattandet ska vara inkluderande och riskinformerat med ett allriskbaserat angreppssätt.</p>
<p>Katastrofriskreducering och policyer, planer, metoder och mekanismer för hållbar utveckling ska vara samstämmiga och sektorsövergripande.</p>	<p>Katastrofriskens lokala och specifika kännetecken ska beaktas vid fastställandet av åtgärder för att reducera risken.</p>	<p>Underliggande riskfaktorer ska hanteras kostnadseffektivt genom investeringar i stället för att man i första hand förlitar sig på insatser och återhämtning i skedet efter en katastrof.</p>	<p>”Build back better” för att förhindra att nya katastrofrisker skapas och för att reducera befintliga risker.</p>	<p>Globala partnerskap och internationella samarbeten ska vara effektiva, meningsfulla och starka.</p>	<p>Stöd från utvecklade länder och aktörer till utvecklingsländer ska vara anpassat till de behov och prioriteringar som de mottagande länderna själva identifierat.</p>	

UNISDR/GE/2015
ICLUX EN5000 1st edition
www.preventionweb.net/go/sfdr www.unisdr.org

isdr@un.org

The United Nations Office for Disaster Reduction

9-11 Rue de Varembé
CH 1202, Geneva
Switzerland
www.unisdr.org